

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร
2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ทั้ง 10 แห่ง ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยที่มีอยู่ในคณะวิชาต่าง ๆ คือ บริหารธุรกิจ บัญชี เศรษฐศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยจะครอบคลุมวัตถุประสงค์ทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนทั้ง 10 แห่ง วัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรสาขาวิชาและรายวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย และการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทย วัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

จากการศึกษาประวัติความเป็นมาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนและหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พบว่า ในระยะแรกนั้นสถาบันอุดมศึกษา เอกชนหรือวิทยาลัย เอกชนได้เปิดสอนเฉพาะหลักสูตรสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ได้แก่ วิชาบริหารธุรกิจและบัญชีเป็นส่วนใหญ่ เกี่ยวกับเรื่องนี้ เอนก สลโกสุม (2523: 2) ฅมบติฅณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ได้ให้เหตุผลว่า "งเนื่องมาจากการลงทุนในการจัดการศึกษาค้นสังคมศาสตร์ เป็นการลงทุนที่ไม่สูงนัก เอกชนสามารถลงทุนในการจัดการศึกษาในค่านีได้ ประกอบกับการจัดหาผู้สอนที่มีความรู้ ความชำนาญด้านสังคมศาสตร์ค่อนข้างจะหาได้ง่ายกว่าวิชาอื่น ๆ" นอกจากนี้การเปิดสอนหลักสูตรสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และบัญชีขึ้นก็เพื่อผลิตบัณฑิต

สู่ความต้องการของตลาดแรงงานเอกชนในสมัยนั้นเป็นสำคัญ และเพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของแผนพัฒนาการศึกษาของชาติ ฉบับที่ 4 ปีการศึกษา 2519 - 2524 (ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2518: 63) ที่กล่าวว่า "รัฐมีนโยบายสนับสนุนให้สถาบันขยายการศึกษาในสาขาวิชาที่สถาบันนั้น ๆ มีความพร้อม เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ร่วมรับภาระในสาขาวิชาที่มีความกดดันได้เต็มที่ และเพื่อให้สถาบันของรัฐจะได้ทุ่มเททรัพยากรขยายการศึกษาทางตันที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่พร้อมที่จะร่วมรับภาระได้" เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรับผิดชอบการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงได้ยึดถือเอาภาระหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไปมาเป็นภาระหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดังนั้นวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระยะต่อมาจึงเป็นเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ตามมาตราที่ 8 ของพระราชบัญญัติอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ที่กล่าวว่า "สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษ ส่งเสริมวิทยาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ" (กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 2524: 3) ซึ่งวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 5 (พ.ศ.2525-พ.ศ.2529) ในข้อ 1.2 ด้วย

จากวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่กล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ในระยะแรกนั้นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ได้ตั้งวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติไว้ แต่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อผลิตบัณฑิตมากกว่าเป้าหมายอื่น ในระยะต่อมาจนถึงปัจจุบันจึงได้มีวัตถุประสงค์ของสถาบันในการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติขึ้น ซึ่งการมีวัตถุประสงค์ใดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนก็มักสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของชาติในสมัยนั้น เป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

วัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่งต่างยึดแนวปฏิบัติจากพระราชบัญญัติอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 เป็นสำคัญ แต่รายละเอียดของ

วัตถุประสงค์ของแต่ละสถาบันอาจแตกต่างกันไปบ้าง โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งมีดังนี้

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

กล่าวไว้ในวัตถุประสงค์ข้อ 2 และข้อ 3 ดังนี้ "มุ่งให้มหาวิทยาลัยสามารถปฏิบัติภารกิจหลักได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งในด้านมาตรฐานการผลิตบัณฑิต การค้นคว้าวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ" และ "ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจในความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ และให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษามีความสามารถในระดับนักบริหาร ตลอดจนมีคุณธรรมที่มีใช้มุ่งแต่ผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง" (มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ม.ป.ป.:3)

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

"วัตถุประสงค์สำคัญในการก่อตั้งก็มุ่งหวังให้เป็นสถาบันการศึกษาของเอกชนที่ดำเนินการสอนหลักสูตรปริญญา เพื่อช่วยในการพัฒนากำลังคนให้ถึงพร้อมด้วยวิชาการและความรอบรู้ในอันที่จะสร้างสรรค์ประเทศให้เจริญก้าวหน้า เช่นอารยประเทศทั้งหลาย ... เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ร่วมทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคมของนักศึกษาเองและทำกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมภายนอก ... ตลอดจนการร่วมกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมประเพณีเพื่อจรรโลงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของชาติ" (มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ม.ป.ป.:12-13)

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

"มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีความมุ่งหมายและนโยบายในอันที่จะสร้างนักธุรกิจที่ดี โดยมุ่งหวังที่จะให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยนี้สามารถประกอบธุรกิจหรือรับใช้วงการธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ... ฝึกอบรมนักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่รู้จักรับผิดชอบต่อสังคม" (มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ม.ป.ป.:52)

มหาวิทยาลัยพายัพ

ในวัตถุประสงค์ข้อ 2.3.3 กล่าวว่า "เพื่อเป็นแหล่งสร้างค่านิยม จริยธรรมและทัศนคติอันดีงาม คือสร้างและพัฒนาบุคลากรให้พร้อมด้วยวุฒิภาวะ" (มหาวิทยาลัยพายัพ ม.ป.ป.:12)

วิทยาลัยเกริก

ได้กล่าวถึงปรัชญาการศึกษาของวิทยาลัยว่า เน้นความรู้ที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรมไว้ดังนี้ "1) ความรู้ในสมบัติผู้ดีและการประพฤติตนเป็นพลเมืองดีของชาติ 2) ความรู้ในภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติและสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง... 5) ความรู้และความสำนึกในประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประวัติศาสตร์ไทย" นอกจากความรู้ดังกล่าวแล้ว วิทยาลัยยังมุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีความกตริเริ่ม กล้าแสดงความคิดเห็น รู้จักบังคับใจตนเอง มีความเป็นผู้นำ เชื่อมมั่นในตนเอง ขณะเดียวกันก็รู้จักเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเหนือประโยชน์ส่วนรวม และรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ (วิทยาลัยเกริก ม.ป.ป.:8)

วิทยาลัยทอผ้า

ได้กล่าวถึงหน้าที่ด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติไว้ในภารกิจของวิทยาลัยดังนี้ "วิทยาลัยทอผ้าพยายามที่จะประกอบภารกิจในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษา คือ ทำการสอนเพื่อให้บัณฑิตที่มีคุณภาพทางวิชาการและมีคุณธรรม ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคม ให้บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่น ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ" (วิทยาลัยทอผ้า ม.ป.ป.:4)

จากวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมดังกล่าว จะเห็นได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยส่วนใหญ่ต่างตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ จึงได้กำหนดไว้เป็นวัตถุประสงค์ปรัชญา และภารกิจของสถาบันที่ต้องยึดถือปฏิบัติ ถึงแม้ว่าบางสถาบันจะไม่ได้

กล่าวถึงวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติไว้ก็ตาม แต่ต่างก็ต้องยึดถือเอาพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ซึ่งได้กำหนดหน้าที่ด้านนี้ไว้แล้วเป็นแนวปฏิบัติ ดังได้กล่าวไว้ข้างต้น

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสาขาวิชาและรายวิชาในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย

เพื่อให้วัตถุประสงค์ด้านการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงจัดให้หลักสูตรในสาขาวิชาต่าง ๆ มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติไว้มากบ้างน้อยบ้างขึ้นอยู่กับสาขาวิชาและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

คณะวิชาที่ทำการศึกษาได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ บัญชี เศรษฐศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ในค่านของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้น พบว่า 3 คณะแรกคือ คณะบริหารธุรกิจ บัญชี และเศรษฐศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเน้นความรู้เฉพาะสาขาวิชานั้นเป็นสำคัญ ไม่ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติไว้ ส่วนหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของทั้ง 3 คณะดังกล่าวได้กำหนดให้มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยไว้เป็นวิชาบังคับ คือ วิชาภาษาไทย 1 และ 2 คณะบัญชีเป็นคณะเดียวที่มีวิชาบังคับเพิ่มอีก 1 วิชาคือ วิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย ส่วนคณะมนุษยศาสตร์นับเป็นคณะเดียวของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยที่หลักสูตรของคณะวิชาได้กล่าวถึงวัฒนธรรมไทยในวัตถุประสงค์ข้อ 2 ว่า "เพื่อให้บัณฑิตมีความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมของมนุษย์ เพื่อการดำรงชีวิตในฐานะเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม"

นอกจากนี้ในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปก็ได้จัดให้มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติไว้ด้วยคือ วิชาทักษะการใช้ภาษาไทย 1 และ 2 ซึ่งจัดให้เป็นวิชาบังคับ ส่วนวิชาศิลปนิยม วิชาสังคีตนิยมและวิชานันทนาการนั้นจัดให้เป็นวิชาเลือก จึงเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยหอการค้าไทยได้ให้ความสำคัญแก่วัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะหลักสูตรคณะมนุษยศาสตร์ ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่ส่งเสริมวัฒนธรรมสาขาศิลปะ กีฬา และนันทนาการ และเป็นที่น่าสังเกต

ว่า ในหลักสูตรวิชาแกนของคณะมนุษยศาสตร์ได้กำหนดให้มีวิชาบังคับที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไว้โดยตรง คือ วิชาอารยธรรมไทย และวิชาภาษาและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

หลักสูตรของคณะวิชาที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ได้แก่ หลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ บัญชี และศิลปศาสตร์ ในค่านจุ่มงหมายของหลักสูตรของทั้ง 3 คณะนั้นพบว่า ไม่ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมไว้ ส่วนใหญ่จะเน้นความรู้เฉพาะด้านของคณะวิชาเท่านั้น ส่วนหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของคณะบริหารธุรกิจและบัญชีได้กำหนดให้มีวิชาที่เอื้อต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยบ้างแม้จะไม่โดยตรงก็ตาม ซึ่งได้แก่ วิชามนุษยกับสังคม วิชาภาษาไทยธุรกิจ และวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ส่วนคณะศิลปศาสตร์เป็นคณะเดียวที่มีรายวิชาที่เป็นทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยเฉพาะ วิชาบังคับ ได้แก่ วิชาอารยธรรมเปรียบเทียบ และวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ส่วนวิชาเลือก ได้แก่ วิชาศิลปวัฒนธรรมไทย วิชาการครองเรือน และวิชาสังคมนิยม ซึ่งจะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยกรุงเทพได้กำหนดให้มีรายวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไว้โดยตรง แต่ได้จัดให้เป็นวิชาเลือก และจัดเป็นรายวิชาที่ทำนุบำรุงวัฒนธรรมสาขาศิลปะ และสาขาคหกรรม

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

หลักสูตรที่ทำการศึกษา ได้แก่ หลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ บัญชี เศรษฐศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ในค่านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจและบัญชีนั้นไม่ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยไว้ แต่หลักสูตรของคณะเศรษฐศาสตร์ได้กำหนดให้มีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม คือ "ข้อ 2 เพื่อเสริมสร้างบุคลิกให้เป็นผู้เหมาะที่จะอยู่ร่วมในสังคมด้วยดี เพียบพร้อมด้วยวิชาการและพุทธิศึกษา ตลอดจนมีศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดี คือ จริยศึกษาคด้วย" สำหรับรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปของทั้ง 3 คณะวิชาได้กำหนดให้มีรายวิชาบังคับที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย คือ วิชาภาษาไทย 1 และ 2 ส่วนคณะมนุษยศาสตร์เป็นคณะวิชาเดียวที่นอกจากจะมีวิชาภาษาไทย 1 และ 2 เป็นวิชาที่ส่งเสริมวัฒนธรรมไทยแล้วยังได้กำหนดให้มีวิชาเลือกที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยตรง ได้แก่ วิชาสังคมนิยม

และวิชาศิลปะนิยม และเป็นที่น่าสังเกตว่าวิชาแกนของคณะมนุษยศาสตร์ซึ่งแม้จะมีเพียงสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพียงสาขาวิชาเดียว แต่ก็ไ้กับบรรยายวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เข้าไว้ด้วย ได้แก่ วิชาอารยธรรมไทย และวิชาภาษาและวัฒนธรรม จึงอาจสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ไ้กับบรรยายวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไว้ เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอื่น ๆ และรายวิชาที่มันนั้นก็ส่งเสริมวัฒนธรรมสาขาศิลปะและมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยพายัพ

ผู้วิจัยไ้ทำการศึกษาหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ และมนุษยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยนี้ ในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจโดยทั่วไปจะเน้นหนักด้านวิชาชีพ ส่วนหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์นั้นไ้แบ่งสาขาวิชาออกเป็นสาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาดุริยศิลป์ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งล้วนแต่เป็นสาขาวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยโดยตรง (ยกเว้นสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพียงสาขาเดียว) และเมื่อศึกษารายละเอียดของวัตถุประสงค์ของแต่ละสาขาวิชาแล้ว พบว่า ต่างก็มุ่งหมายในการทำนุบำรุงอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น จุดมุ่งหมายในการจัดหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทยไ้กล่าวว่า "เพื่อจะอนุรักษ์เอกลักษณ์อันเป็นคุณลักษณะเด่นและเป็นสัญลักษณ์ของชาติไทยไว้มิให้สูญหาย ขณะเดียวกันก็มุ่งทะนุบำรุงส่งเสริมให้มีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้น เอกลักษณ์ดังกล่าว ไ้แก่ ประเพณี วัฒนธรรม ศิลปกรรม วรรณคดี คำานาน ภาษา ฯลฯ ทั้งนี้รวมทั้งศิลปกรรม เรื่องราว คำานาน วัฒนธรรมประจำท้องถิ่นอีกด้วย" ส่วนจุดมุ่งหมายในการจัดหลักสูตรสาขาวิชาดุริยศิลป์ก็คือ "เพื่อเป็นแหล่งส่งเสริม ค้นคว้าวิจัยทางวิชาดุริยศิลป์ทั้งไทยและของต่างประเทศ...และเพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่อบรมและส่งเสริมให้คนในชุมชนรู้จักคุณค่าของคนตรี ตลอดจนนำเอาคนตรีที่ตีอกเผยแพร่แก่ชุมชนด้วย...ส่วนทางคนตรีไทยนั้น วิทยาลัยพายัพถือว่าเป็นความจำเป็นและหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบที่จะส่งเสริมและพัฒนา ทั้งนี้เพราะขณะนี้คนตรีไทยโดยเฉพาะคนตรีพื้นเมืองทั้งหลายกำลังหายสาบสูญไปทีละน้อย ๆ และไม่มีคนรู้จักหรือเห็นคุณค่า เพราะขาดทั้งผู้เล่นที่มีความสามารถและขาดทั้งผู้ฟังที่มีความรู้

นิยมและซาบซึ้งในรสนดนตรี วิทยาลัย ฯมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะส่งเสริมและพัฒนาดนตรีไทยให้ก้าวหน้า ตลอดจนเผยแพร่ให้ประชาชนได้รู้จักกันแพร่หลาย และภูมิใจในดนตรีประจำชาติของตนเอง" ส่วนจุดมุ่งหมายในการจัดหลักสูตรสาขาวิชาประวัติศาสตร์ก็คือ "เพื่อส่งเสริมนักศึกษาให้มองเห็นคุณค่าของความเป็นมาและมรดกแห่งชาติต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองและสังคมทั้งในอดีตและปัจจุบัน... เพื่อส่งเสริมนักศึกษาให้มองเห็นคุณค่าของการเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของชนชาติไทย การพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรม"

ในส่วนของหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปหรือวิชาบังคับพื้นฐานของมหาวิทยาลัยพายัพนั้น ทางมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้นักศึกษาทุกคณะวิชาและทุกสาขาวิชาต้องศึกษาวิชาต่าง ๆ ในหมวดนี้ ซึ่งได้จัดให้มีวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไว้ คือ วิชาภาษาไทย 1 และ 2 วิชาความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีไทย จัดเป็นรายวิชาบังคับ ส่วนรายวิชาเลือกที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทย ได้แก่ วิชาประวัติศาสตร์ไทย วิชาการฐานวิชาจริยศาสตร์ วิชาบุคลิก วัฒนธรรมและสังคม วิชาจิตศิลป์เบื้องต้น วิชาศิลปะนิยม วิชาสังคีตนิยม วิชาการฐานการดนตรี การละครและนาฏศิลป์ไทย และวิชาพลศึกษา 1 และ 2 จึงเห็นได้ว่าถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยพายัพ เป็นสถาบันที่สภาคริสตจักร เป็นผู้ก่อตั้งและสนับสนุนอยู่ก็ตาม แต่ก็เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดสอนวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้สาขาวิชาที่เปิดสอนยังเป็นสาขาวิชาที่คำนึงถึงการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่อีกด้วย และทั้งสาขาวิชาและรายวิชาที่เปิดสอนก็ส่งเสริมวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ ศิลปะ กีฬาและนันทนาการ

วิทยาลัยเกริก

หลักสูตรที่ได้ทำการศึกษา ได้แก่ หลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และศิลปศาสตร์ ซึ่งทั้ง 3 คณะไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรไว้ ส่วนหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปของแต่ละคณะได้บรรจุรายวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไว้แตกต่างกัน ดังนี้ คณะบริหารธุรกิจได้กำหนดให้มีรายวิชาบังคับ คือ วิชาภาษาไทย 1 และ 2 และวิชาประวัติศาสตร์ไทย คณะเศรษฐศาสตร์มีวิชาบังคับ เช่นเดียวกับคณะบริหารธุรกิจและได้เพิ่มวิชาวัฒนธรรมไทยอีกหนึ่งวิชา รวมทั้งวิชา

เลือกอีกหนึ่งวิชา ได้แก่ วิชาสังคมและวัฒนธรรม สำหรับคณะศิลปศาสตร์มีรายวิชาบังคับที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทย คือ วิชาภาษาไทย 1 2 และ 3 วิชาสังคมและวัฒนธรรมไทย และวิชาศิลปะและสังคมนิยม จึงอาจที่จะกล่าวได้ว่าวิทยาลัยเกริกมีวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยตรง แต่เปิดสอนให้ผู้ที่เรียนคณะเศรษฐศาสตร์เท่านั้น ส่วนรายวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยอื่น ๆ ก็เป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ และศิลปะเป็นส่วนใหญ่

วิทยาลัยทนายศาสตร์

หลักสูตรที่ใ้ทำการศึกษา ได้แก่ หลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจ และศิลปศาสตร์ ซึ่งทั้งสองหลักสูตรไม่ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายเกี่ยวกับวัฒนธรรมไว้ แต่ในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ได้บรรจุรายวิชาที่เกี่ยวกับการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยไว้ คือ หลักสูตรคณะบริหารธุรกิจกำหนดให้วิชาภาษาไทยธุรกิจ และวิชาความรู้และทักษะทางภาษาเป็นวิชาบังคับ วิชาการเมืองการปกครองไทย วิชาสุขวิทยาส่วนบุคคล และวิชาพลศึกษา 1 และ 2 เป็นวิชาเลือก หลักสูตรคณะศิลปศาสตร์ได้กำหนดให้วิชาสุขวิทยาส่วนบุคคล วิชาทักษะและความรู้ทางภาษา วิชาความรู้พื้นฐานทางวรรณคดีและวรรณกรรมเอกของไทย เป็นวิชาบังคับ ส่วนรายวิชาเลือกที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ได้แก่ วิชาปัญหาการดำเนินชีวิต วิชาโภชนาการเบื้องต้น วิชาสังคมไทย วิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย วิชาศิลปะกับมนุษย์ วิชาดนตรีไทยและวิชาสังคมนิยม นอกจากนั้นคณะศิลปศาสตร์ของวิทยาลัยทนายศาสตร์ได้เปิดสอนสาขาวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยโดยตรง คือ สาขาวิชาภาษาไทย และสาขาวิชาประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะสาขาวิชาประวัติศาสตร์ได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาโทไทยคดีศึกษา ซึ่งเป็นวิชาที่ศึกษาถึงเรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ และศิลปวัฒนธรรมของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั่นเอง จึงอาจกล่าวได้ว่า วิทยาลัยทนายศาสตร์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนภูมิภาคที่ได้เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นอย่างมาก จึงได้จัดให้มีรายวิชาเลือกที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความสนใจ ส่วนค่านของวัฒนธรรมท้องถิ่นก็มีการจัดให้นักศึกษาได้เรียนวิชาโทไทยคดีศึกษา และสำหรับรายวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนนั้นก็

เกี่ยวกับวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ ศิลปะ คหกรรม กีฬาและนันทนาการ

วิทยาลัยศรีปทุม

จากการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจของวิทยาลัยแห่งนี้ พบว่า ไม่ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไว้ ส่วนในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปนั้นได้กำหนดให้มีวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ได้แก่ วิชาภาษาไทย และวิชาพื้นฐานอารยธรรมไทย เป็นวิชาบังคับ วิชาปรัชญาศาสนา วิชามนุษย์กับวรรณกรรม และวิชามนุษย์กับศิลปะ เป็นวิชาเลือก จะเห็นได้ว่ารายวิชาของวิทยาลัยศรีปทุมเน้นวัฒนธรรมสาขาศิลปะเป็นส่วนใหญ่

วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

จากการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจของวิทยาลัยแห่งนี้ พบว่า ไม่ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมไว้ในวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่วนในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปนั้นได้มีรายวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไว้ คือ วิชาบังคับ ได้แก่ วิชาอารยธรรมไทย วิชาการใช้ภาษาไทย 1 และ 2 ส่วนวิชาเลือก ได้แก่ วิชาความรู้พื้นฐานทางศาสนา และวิชามนุษย์กับวรรณคดี จะเห็นได้ว่าวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ได้เปิดรายวิชาที่มีส่วนส่งเสริมวัฒนธรรมสาขาศิลปะมากกว่าวัฒนธรรมสาขาอื่น ๆ

วิทยาลัยเทคนิคสยาม

วัตถุประสงค์เฉพาะของคณะวิชาบริหารธุรกิจของวิทยาลัยเทคนิคสยามเน้นด้านวิชาการเฉพาะสาขา ส่วนจุดมุ่งหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไปมีอยู่ข้อหนึ่งกล่าวว่า "เพื่อปลูกฝังคุณธรรมและพื้นฐานวัฒนธรรมทางปัญญา ความคิด และทัศนคติ อันจะเป็นการส่งเสริมต่อการเสาะแสวงหาวิชาความรู้สมัยใหม่" จุดมุ่งหมายนี้แสดงว่า วิชาพื้นฐานทั่วไปของวิทยาลัยเทคนิคสยามมีเป้าหมายที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมอยู่ด้วย ซึ่งทางวิทยาลัยได้บรรจุรายวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไว้ คือ วิชาอารยธรรม และวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับปรัชญาและศาสนา เป็นวิชาบังคับ วิชามนุษย์กับวรรณกรรมและวิชามนุษย์กับศิลปะ เป็นวิชาเลือก จะเห็นได้ว่ารายวิชาต่าง ๆ ดังกล่าวส่งเสริมวัฒนธรรมสาขาศิลปะเป็นสำคัญ

วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ

ถึงแม้ว่าวิทยาลัยแห่งนี้มีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นภาษาต่างประเทศ แต่หลักสูตรวิชาบริหารธุรกิจของวิทยาลัยนี้ยังได้บรรจุรายวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไว้เป็นวิชาบังคับในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปถึง 3 วิชาคือ วิชาภาษาไทย วิชาจริยธรรม และวิชาพลศึกษา จึงเห็นได้ว่าวิชาที่เปิดสอนดังกล่าวเกี่ยวกับวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์ ศิลปะ กีฬาและนันทนาการ

จากรายละเอียดที่กล่าวถึงรายวิชาต่าง ๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 10 แห่ง อาจสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 4 รายวิชาที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยใน
หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามสาขา
ของวัฒนธรรม

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	รายวิชาที่เปิดสอน									
	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	มหาวิทยาลัยพายัพ	วิทยาลัยเกริก	วิทยาลัยคณาสิทธิ์	วิทยาลัยศรีปทุม	วิทยาลัยเอเซียอากเนซ	วิทยาลัยเทคนิคสสาม	วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
<u>สาขาศิลปะ</u>										
- ภาษาไทย (ทักษะการใช้ภาษาไทย, ภาษาไทยธุรกิจ, ความรู้และทักษะทางภาษา, ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร)	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
- ศิลปนิยม (ศิลปะและสังคีตนิยม, ศิลปะกับมนุษย์, มนุษย์กับศิลปะ)	/		/	/	/	/	/		/	
- สังคีตนิยม	/	/	/	/	/	/				
- วิจารณ์ศิลป์เบื้องต้น				/						
- รากฐานการดนตรี การละคร และนาฏศิลป์ไทย (ดนตรีไทย)				/		/				

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 10 แห่ง ให้ความสำคัญต่อวัฒนธรรมไทยและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยแตกต่างกันไป วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่งได้บรรจุไว้เป็นวิชาบังคับของหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป โดยอาจใช้ชื่อของรายวิชาแตกต่างกันไปบ้าง แต่รายละเอียดของเนื้อหาวิชาจะคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้วิชาศิลปนิยม วิชาวัฒนธรรมไทย และวิชาสังคีตนิยม เป็นวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่บรรจุไว้ในหลักสูตร วิชาพื้นฐานทั่วไปรองลงมาจากวิชาภาษาไทย ส่วนวิชาวัฒนธรรมไทยซึ่งเป็นวิชาที่กล่าวถึงวัฒนธรรมไทยโดยเฉพาะนั้นมีสถาบันที่เปิดสอนวิชานี้ ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยกนิษฐาสวัสดิ์ วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ และวิทยาลัยเทคนิคสยาม นอกจากนี้มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเอกชนในส่วนภูมิภาคได้ให้ความสำคัญต่อวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะวัฒนธรรมท้องถิ่นมากกว่ามหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเอกชนในส่วนกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในท้องถิ่นหรือส่วนภูมิภาคต้องการตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นที่ยังคงดำรงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเดิมไว้ และเพื่อให้สถาบันเหล่านั้นเป็นที่ยอมรับของท้องถิ่นนั้น ๆ นั่นเอง

ส่วนรายวิชาที่บรรจุและเปิดสอนในหลักสูตรต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นเป็นรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมสาขามนุษยศาสตร์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ สาขาศิลปะ สาขากหกรรมศิลป์ และสาขากีฬาและนันทนาการ ส่วนสาขาการช่างฝีมือนั้นปรากฏว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 10 แห่ง ไม่ได้เปิดสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมสาขาการช่างฝีมือนี้เลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัฒนธรรมสาขาการช่างฝีมือไม่ได้สนับสนุนต่อการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเปิดสอนโดยตรง ดังนั้นการสนับสนุนวัฒนธรรมในสาขานี้ที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงมักปฏิบัติในลักษณะของการจัดกิจกรรมเสียมากกว่า

กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมและเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน

การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นนับได้ว่าเป็นการส่งเสริม เผยแพร่ และทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยได้วิธีหนึ่ง ซึ่งในการ

จัดกิจกรรมใด ๆ นั้น พบว่า ส่วนใหญ่ผู้บริหารของสถาบันมักเป็นผู้วางแผน พิจารณา งานและโครงการ หรือเป็นผู้กำหนดนโยบายของสถาบัน ส่วนในทางปฏิบัติจริงนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ดำเนินการภายใต้การควบคุมดูแลและให้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นส่วนใหญ่ การจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของนักศึกษานั้นมักจัดในลักษณะ เป็นชมรมหรือชุมนุมต่าง ๆ ตามสภาพแวดล้อมและความสนใจของนักศึกษา ซึ่งชมรม กิจกรรมด้านวัฒนธรรมที่นักศึกษาจัดตั้งขึ้นโดยส่วนใหญ่มักมีวัตถุประสงค์เพื่อ (พาลี ปริชานนท์ และคณะ 2525: 21)

1. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ
2. เพื่อช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาให้เหมาะสมกับสังคมไทย
3. เพื่อทำนุบำรุงส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ
4. เพื่อให้ นิสิตนักศึกษา ได้มีโอกาสสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรม โดยการปฏิบัติจริง
5. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษา ได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ
6. เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างนิสิตนักศึกษาในสถาบันต่าง ๆ

สำหรับชมรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นส่วนใหญ่มีชื่อและวัตถุประสงค์เฉพาะของชมรมแตกต่างกันออกไป เช่น ชมรมพุทธศาสน์ ชมรมวรรณศิลป์ ชมรมดนตรีไทย ชมรมศิลปวัฒนธรรมภาคใต้ ชมรมกระบี่กระบอง ชมรมตะกร้อ เป็นต้น จากผลการวิจัยของผู้ช่วยศาสตราจารย์พาลี ปริชานนท์ และคณะ แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2525: 190) พบว่า จำนวนชมรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีร้อยละ 21.94 ของจำนวนชมรม กิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ซึ่งนับเป็นอันดับสองรองจากชมรมด้านกีฬา จากจำนวนชมรมดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่า ชมรมด้านวัฒนธรรมเป็นชมรมที่นิสิตนักศึกษา ให้ความสำคัญมากที่สุด

จากการศึกษา การสัมภาษณ์และการวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการจัดตั้งชมรมในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนพบว่า ชมรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้น แบ่งได้เป็นประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. ชมรมศาสนา เช่น ชมรมพุทธศาสน์ ชมรมชาวพุทธ ชมรมมุสลิม
2. ชมรมดนตรี เช่น ชมรมดนตรีไทย ชมรมดนตรีอีสาน
3. ชมรมกีฬา เช่น ชมรมตะกร้อ ชมรมกระบี่กระบอง ชมรมมวยไทย
4. ชมรมวัฒนธรรม ชมรมวัฒนธรรมประจำภาคหรือวัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น ชมรมอีสาน ชมรมศิลปวัฒนธรรมภาคใต้ ชมรมวัฒนธรรมไทย
5. ชมรมวัฒนธรรมค้ำอื่น ๆ เช่น ชมรมวรรณศิลป์ ชมรมปารุณกา ชมรมไคว้วาทิ ชมรมภาษาไทย
6. ชมรมอื่น ๆ ที่เอื้อต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทย เช่น ชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมค่ายอาสาสมัคร

จากชมรมต่าง ๆ ดังกล่าว นักศึกษาได้จัดกิจกรรมของชมรมที่มีส่วนในการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยในลักษณะต่าง ๆ กัน ซึ่งอาจสรุปลักษณะของการจัดกิจกรรมค้ำวัฒนธรรมไทยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ค้ำนี้ คือ

1. การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี เทศกาลและวันนักชัศตฤกษ์ ในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ชมรมศาสนาและชมรมวัฒนธรรมหรือชมรมวัฒนธรรมประจำภาคของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นชมรมที่จัดกิจกรรมเหล่านี้มากที่สุด โดยกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกจากจะเกี่ยวข้องกับศาสนา เช่น ประเพณีการบวชขนาด งานวันวิสาขบูชา หรือวัฒนธรรมประจำภาค เช่น ประเพณีแห่เทียนพรรษา งานประเพณีบุญบั้งไฟ แล้ว ยังรวมไปถึงเทศกาล งานประเพณีและวันนักชัศตฤกษ์ของชาติที่ประชาชนทั่วไปยึดถือปฏิบัติกันเป็นประจำ เช่น เทศกาลวันสงกรานต์ งานประเพณีลอยกระทง งานวันเฉลิมพระชนมพรรษา เป็นต้น

2. การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน ในการจัดกิจกรรมค้ำนี้ชมรมทางวัฒนธรรมทุกประเภทค้ำมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งสิ้น เช่น การแสดงการละเล่นพื้นเมือง โต้ก้ำ สะบ้า หมากruk การแสดงดนตรีพื้นบ้าน การสาธิตการทอดผ้า การจัควัฒนธรรมสัฎฐจร ฯลฯ

3. การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา ชมรมกีฬาค้ำต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ใช้ชัชื่อของกีฬาประเภทนั้น ๆ เป็นชัชื่อของชมรม ซึ่งในค้ำนของวัฒนธรรมไทยแลวก้ำกีฬาพื้นเมือง เช่น หันคาบ มวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อ หมากrukไทย ค้ำต่างได้รับความสนใจของนักศึกษาและจัคค้ำงเป็นชมรมขึ้น มีการฝึกหัด นำออกเผยแพร่

และมีการจัดการแข่งขันเป็นประจำทุกปี

4. การจัดกิจกรรมด้านหลักฐานทางวัฒนธรรม ชมรมต่าง ๆ ด้านวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนส่วนใหญ่เป็นแหล่งรวบรวมศิลปวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมพื้นบ้านไว้เป็นหลักฐาน และมีการจัดสร้างหรือประดิษฐ์ขึ้นโดยนักศึกษาเอง เช่น ชมรมวรรณศิลป์ สามารถเป็นแหล่งสะสม รวบรวมบทประพันธ์ กวีกลอนต่าง ๆ ของยุคไว้เป็นหลักฐานได้ นอกจากชมรมทางวัฒนธรรมแล้ว สถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่งยังได้จัดตั้งศูนย์รวบรวมหลักฐานทางวัฒนธรรมขึ้นโดยเฉพาะ เช่น ศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ศูนย์วัฒนธรรมไทยของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และศูนย์อีสานศึกษาของวิทยาลัยทอผ้าสวัสดี

ในด้านวิธีดำเนินการเพื่อการส่งเสริม เผยแพร่และทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยนั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำเนินการเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. งานภายในสถาบัน ได้แก่ การจัดตั้งชมรมต่าง ๆ และศูนย์วัฒนธรรมขึ้นในสถาบัน การจัดโครงการสวนวรรณคดีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ นิทรรศการวรรณกรรมล้านนาของมหาวิทยาลัยพายัพ ฯลฯ

2. งานภายนอกสถาบัน ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินงานเพื่อตอบสนองต่อนโยบายด้านวัฒนธรรมแห่งชาติที่ว่า "พึงขยายงานเผยแพร่วัฒนธรรมทุกด้าน รวมทั้งให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านวัฒนธรรมซึ่งกันและกันทั้งในท้องถิ่นและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของชาติ" (คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ม.ป.ป.: 40-41) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงเป็นตัวแทนของประเทศในการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมไทย เช่น การจัดงานเฉลิมฉลอง 700 ปีลายสีไทย ในปี 2526 ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ การเข้าร่วมแสดงในงาน 1984 Asean Tourism Festival ณ ประเทศญี่ปุ่น ในนามของคณะนาฏศิลป์จากประเทศไทยของนักศึกษาจากวิทยาลัยทอผ้าสวัสดี เป็นต้น

จากการจัดกิจกรรมและการดำเนินงานในลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ส่วนใหญ่นักศึกษามักจัดกิจกรรมตามความเหมาะสมของลักษณะกิจกรรมนั้น ๆ เช่น การแสดง นิทรรศการ การจัดอภิปราย จักรายการวิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ในการวิจัยเพื่อศึกษาบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาครั้งนี้ ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียงตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีการหาความถี่และคิดเป็นร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ลักษณะงานและวิธีดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและจัดลำดับความสำคัญตามผลของค่าเฉลี่ย นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา เป็นรายข้อด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติด้วยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé-Test)

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติด้วยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé-Test)

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ทางสถิติ ดังนี้

$\bar{X}$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างในกลุ่ม
t	หมายถึง	ค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่เป็นจริงและ บทบาทที่คาดหวัง
SS	หมายถึง	ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square)
df	หมายถึง	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
F	หมายถึง	ค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 5 สถานภาพของผู้บริหาร

รายการ	จำนวน/คน (N = 72)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	36	50.00
หญิง	36	50.00
อายุ		
21 - 30 ปี	10	13.89
31 - 40 ปี	40	55.56
41 - 50 ปี	12	16.66
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	10	13.89
วุฒิทางการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาเอก	10	13.89
ปริญญาโท	40	55.56
ปริญญาตรี	22	30.55
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
อื่น ๆ	-	-
ประสบการณ์ในการทำงานที่สถาบันแห่งนี้		
1 - 5 ปี	23	31.95
6 - 10 ปี	25	34.72
11 - 15 ปี	15	20.83
มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	9	12.50

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	จำนวน/คน (N = 72)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งด้านการบริหาร		
น้อยกว่า 1 ปี	7	9.72
1 - 3 ปี	25	34.72
4 - 6 ปี	18	25.00
7 - 9 ปี	11	15.28
มากกว่า 9 ปี ขึ้นไป	11	15.28
ตำแหน่งทางการบริหารในปัจจุบัน		
อธิการหรืออธิการบดี	7	9.72
รองอธิการหรือรองอธิการบดี	14	19.44
ผู้ช่วยอธิการหรือผู้ช่วยอธิการบดี	10	13.89
ผู้ช่วยรองอธิการหรือผู้ช่วยรองอธิการบดี	2	2.78
คณบดีหรือหัวหน้าคณะ	23	31.95
ผู้ช่วยคณบดีหรือผู้ช่วยหัวหน้าคณะ	5	6.94
หัวหน้าภาคหรือหัวหน้าสาขา	11	15.28
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 5 แสดงว่าผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งหมด 72 คน เป็นชายและหญิงมีจำนวนเท่ากัน คือ 36 คน ผู้บริหารร้อยละ 55.56 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี รองลงมาคือร้อยละ 16.66 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ส่วนผู้บริหารที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี และมากกว่า 50 ปี ขึ้นไปมีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 13.89 ผู้บริหารร้อยละ 55.56 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท

รองลงมาคือร้อยละ 30.55 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี และอีกร้อยละ
 13.89 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอก ผู้บริหารร้อยละ 34.72 มีประสบการณ์
 ในการทำงานระหว่าง 6-10 ปี รองลงมาคือร้อยละ 31.95 มีประสบการณ์ใน
 การทำงานระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 20.83 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง
 11-15 ปี และอีกร้อยละ 12.50 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี
 ขึ้นไป ผู้บริหารร้อยละ 34.72 มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งด้านการบริหารระหว่าง
 1-3 ปี รองลงมาคือร้อยละ 25 มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งด้านการบริหารระหว่าง
 4-6 ปี ผู้บริหารที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งด้านการบริหารระหว่าง 7-9
 ปี และมากกว่า 9 ปีขึ้นไปมีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 15.28 และอีกร้อยละ 9.72
 มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งด้านการบริหารน้อยกว่า 1 ปี ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม
 ประกอบด้วย อธิการหรืออธิการบดีร้อยละ 9.72 รองอธิการหรือรองอธิการบดี
 ร้อยละ 19.44 ผู้ช่วยอธิการหรือผู้ช่วยอธิการบดีร้อยละ 13.89 ผู้ช่วยรองอธิการ
 หรือผู้ช่วยรองอธิการบดีร้อยละ 2.78 คณบดีหรือหัวหน้าคณะร้อยละ 31.95 ผู้ช่วย
 คณบดีหรือผู้ช่วยหัวหน้าคณะร้อยละ 6.94 และหัวหน้าภาคหรือหัวหน้าสาขาร้อยละ
 15.28

ตารางที่ 6 สถานภาพของอาจารย์

รายการ	จำนวน/คน (N = 363)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	111	30.58
หญิง	252	69.42
อายุ		
21 - 30 ปี	226	62.26
31 - 40 ปี	115	31.68
41 - 50 ปี	20	5.51
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	2	0.55
วุฒิทางการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาเอก	9	2.48
ปริญญาโท	197	54.27
ปริญญาตรี	157	43.25
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ประสบการณ์ทางการสอนในสถาบัน		
น้อยกว่า 1 ปี	85	23.42
1 - 3 ปี	122	33.60
4 - 6 ปี	80	22.04
7 - 9 ปี	47	12.95
มากกว่า 9 ปี ขึ้นไป	29	7.99

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	จำนวน/คน (N = 363)	ร้อยละ
ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	363	100
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	-
รองศาสตราจารย์	-	-
ศาสตราจารย์	-	-
การเข้าร่วมกิจกรรมที่มีส่วนทำนุบำรุงส่งเสริม วัฒนธรรมไทยของสถาบัน		
เคย	220	60.60
ไม่เคย	143	39.40
ฐานะของการเข้าร่วมกิจกรรม		
อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมหรือชุมนุม	56	15.42
กรรมการของกิจกรรมหรือชุมนุม	59	16.25
ผู้สังเกตการณ์	135	37.20
อื่น ๆ	113	31.13

จากตารางที่ 6 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งหมด 363 คน เป็นชาย 111 คน คิดเป็นร้อยละ 30.58 และเป็นหญิง 252 คน คิดเป็นร้อยละ 69.42 อาจารย์ร้อยละ 62.26 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี รองลงมาคือร้อยละ 31.68 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 5.51 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี และอีกร้อยละ 0.55 มีอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไป อาจารย์ร้อยละ 54.27 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท รองลงมาคือร้อยละ 43.25 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี และอีกร้อยละ 2.48 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอก อาจารย์

ร้อยละ 33.60 มีประสบการณ์ทางการสอนระหว่าง 1-3 ปี รองลงมาคือร้อยละ 23.42 มีประสบการณ์ทางการสอนน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 22.04 มีประสบการณ์ทางการสอนระหว่าง 4-6 ปี ร้อยละ 12.95 มีประสบการณ์ทางการสอนระหว่าง 7-9 ปี และอีกร้อยละ 7.99 มีประสบการณ์ทางการสอนมากกว่า 9 ปี ขึ้นไป อาจารย์ทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งทางวิชาการในตำแหน่งอาจารย์เพียงอย่างเดียว อาจารย์ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมที่มีส่วนทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมไทยของสถาบันมีร้อยละ 60.60 ส่วนอาจารย์ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมที่มีส่วนทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมไทยของสถาบันมีร้อยละ 39.40 อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามได้เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะต่าง ๆ กัน คือ ร้อยละ 37.20 เป็นผู้สังเกตการณ์ รองลงมาคือร้อยละ 16.25 เป็นกรรมการของกิจกรรมหรือชุมนุม ร้อยละ 15.42 เป็นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมหรือชุมนุม และอีกร้อยละ 31.13 ไม่ได้ระบุฐานะของการเข้าร่วมกิจกรรม

ตารางที่ 7 สถานภาพของนักศึกษา

รายการ	จำนวน/คน (N = 400)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	99	24.75
หญิง	301	75.25
อายุ		
18 - 20 ปี	122	30.50
21 - 23 ปี	261	65.25
24 - 26 ปี	16	4.00
27 - 29 ปี	1	0.25
มากกว่า 30 ปี ขึ้นไป	-	-
ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่		
ปีที่ 3	237	59.25
ปีที่ 4	163	40.75
การเข้าร่วมกิจกรรมที่มีส่วนทำนุบำรุงส่งเสริม วัฒนธรรมไทยของสถาบัน		
เคย	208	52.00
ไม่เคย	192	48.00

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	จำนวน/คน (N =400)	ร้อยละ
ฐานะของการเข้าร่วมกิจกรรม		
กรรมการของกิจกรรมหรือชุมนุม	20	5.00
สมาชิกชุมนุม	182	45.50
เข้าร่วมเองทั้งที่ไม่ได้เป็นกรรมการหรือสมาชิก	71	17.75
ผู้สังเกตการณ์	112	28.00
อื่น ๆ เช่น ไม่สนใจกิจกรรม	15	3.75

จากตารางที่ 7 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งหมด 400 คน เป็นชาย 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 เป็นหญิง 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.25 นักศึกษาร้อยละ 65.25 มีอายุระหว่าง 21-23 ปี รองลงมาคือร้อยละ 30.50 มีอายุระหว่าง 18-20 ปี ร้อยละ 4 มีอายุระหว่าง 24-26 ปี และอีกร้อยละ 0.25 มีอายุระหว่าง 27-29 ปี นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 มีร้อยละ 59.25 และนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 มีร้อยละ 40.75 นักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมที่มีส่วนทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมไทยของสถาบันมีร้อยละ 52 ส่วนนักศึกษาที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมที่มีส่วนทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมไทยของสถาบันมีร้อยละ 48 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามได้เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะต่าง ๆ กันคือ ร้อยละ 45.50 เป็นสมาชิกชุมนุม รองลงมาคือร้อยละ 28 เป็นผู้สังเกตการณ์ ร้อยละ 17.75 เข้าร่วมเองทั้งที่ไม่ได้เป็นกรรมการหรือสมาชิก ร้อยละ 5 เป็นกรรมการของกิจกรรมหรือชุมนุม และอีกร้อยละ 3.75 เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะอื่น ๆ เช่น ไม่สนใจกิจกรรม

ตอนที่ 2 ลักษณะงานและวิธีดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับลักษณะงานในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

ลักษณะงาน	บทบาทที่เป็นจริง			บทบาทที่คาดหวัง		
	χ	S.D.	ลำดับที่	χ	S.D.	ลำดับที่
จัดอภิปรายหรือปาฐกถา	4.22	2.59	2	4.45	2.42	2
จัดประชุมหรือสัมมนา	4.84	2.49	4	4.52	2.33	3
จัดสอน สาธิตหรือฝึกอบรม	5.01	2.15	5	4.73	2.00	5
จัดการแสดงหรือนิทรรศการ	2.40	1.60	1	4.55	2.09	4
จัดงานประเพณี	4.73	2.46	3	5.90	2.32	8
จัดแข่งขันหรือการประกวด	5.52	1.51	6	6.52	2.15	9
จัดพิมพ์ เอกสารออกเผยแพร่	5.61	2.19	7	5.66	2.21	7
จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย	6.08	3.08	8	3.75	3.30	1
จัดโครงการและดำเนินการค้นคว้า ศึกษาวิจัย	6.47	2.56	9	4.84	3.02	6

จากตารางที่ 8 แสดงว่าในค่านบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า ลักษณะงานในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติที่ปฏิบัติอยู่จริงเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การจัดการแสดงหรือนิทรรศการ การจัดอภิปรายหรือปาฐกถา การจัดงานประเพณี การจัดประชุมหรือสัมมนา การจัดสอน สาธิตหรือฝึกอบรม การจัดแข่งขันหรือการประกวด การจัดพิมพ์เอกสารออกเผยแพร่ การจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย การจัดโครงการและดำเนินการค้นคว้าศึกษาวิจัย

ในด้านบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า ลักษณะงานในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติที่ต้องการให้ปฏิบัติ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย การจัดอภิปรายหรือปาฐกถา การจัดประชุมหรือสัมมนา การจัดการแสดงหรือนิทรรศการ การจัดสอน สาธิตหรือฝึกอบรม การจัดโครงการและดำเนินการค้นคว้าศึกษาวิจัย การจัดพิมพ์เอกสารออกเผยแพร่ การจัดงานประเพณี และการจัดแข่งขันหรือการประกวด

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับลักษณะงานในการจัดกิจกรรมเพื่อ
ทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

ลักษณะงาน	บทบาทที่เป็นจริง			บทบาทที่คาดหวัง		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
จัดอภิปรายหรือปาฐกถา	4.38	2.15	3	4.76	2.41	5
จัดประชุมหรือสัมมนา	4.67	2.25	4	5.06	2.33	6
จัดสอน สาธิตหรือฝึกอบรม	5.50	2.02	7	4.41	2.21	2
จัดการแสดงหรือนิทรรศการ	3.14	2.05	1	4.17	2.06	1
จัดงานประเพณี	4.17	2.50	2	4.69	2.52	4
จัดแข่งขันหรือการประกวด	5.19	2.26	5	6.05	2.23	8
จัดพิมพ์เอกสารออกเผยแพร่	5.71	2.30	8	5.35	2.31	7
จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย	5.38	3.17	6	4.42	3.06	3
จัดโครงการและดำเนินการค้นคว้า ศึกษาวิจัย	6.82	2.52	9	6.06	3.12	9

จากตารางที่ 9 แสดงว่าในค่านบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนนั้นอาจารย์มีความคิดเห็นว่า ลักษณะงานในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุง
วัฒนธรรมของชาติที่ปฏิบัติอยู่จริง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การจัด
การแสดงหรือนิทรรศการ การจัดงานประเพณี การจัดอภิปรายหรือปาฐกถา
การจัดประชุมหรือสัมมนา การจัดแข่งขันหรือการประกวด การจัดตั้งศูนย์ส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมไทย การจัดสอน สาธิตหรือฝึกอบรม การจัดพิมพ์เอกสารออกเผย
แพร่ การจัดโครงการและดำเนินการค้นคว้าศึกษาวิจัย

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับลักษณะงานในการจัดกิจกรรมเพื่อ
ทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

ลักษณะงาน	บทบาทที่เป็นจริง			บทบาทที่คาดหวัง		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
จัดอภิปรายหรือปาฐกถา	3.76	2.33	1	4.98	2.65	4
จัดประชุมหรือสัมมนา	3.89	2.20	3	5.10	2.29	5
จัดสอน สาธิตหรือฝึกอบรม	4.62	2.28	4	4.02	2.18	2
จัดการแสดงนิทรรศการ	3.78	2.17	2	3.91	2.24	1
จัดงานประเพณี	5.12	2.44	5	4.50	2.64	3
จัดแข่งขันหรือการประกวด	5.43	2.34	6	5.30	2.44	6
จัดพิมพ์เอกสารออกเผยแพร่	5.48	2.40	7	5.45	2.40	8
จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย	5.91	2.76	8	5.38	2.70	7
จัดโครงการและดำเนินการค้นคว้า						
ศึกษาวิจัย	6.98	2.33	9	6.30	2.69	9

จากตารางที่ 10 แสดงว่าในค่านบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นนักศึกษามีความคิดเห็นว่า ลักษณะงานในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติที่ปฏิบัติอยู่จริง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การจัดอภิปรายหรือปาฐกถา การจัดการแสดงนิทรรศการ การจัดประชุมหรือสัมมนา การจัดสอน สาธิตหรือฝึกอบรม การจัดงานประเพณี การจัดแข่งขันหรือการประกวด การจัดพิมพ์เอกสารออกเผยแพร่ การจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย การจัดโครงการและดำเนินการค้นคว้าศึกษาวิจัย

ในค่านบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นนักศึกษามีความคิดเห็นว่า ลักษณะงานในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติที่ต้องการให้ปฏิบัติ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การจัดการแสดงนิทรรศการ การจัดสอน สาธิตหรือฝึกอบรม การจัดงานประเพณี การจัดอภิปรายหรือปาฐกถา

การจัดประชุมหรือสัมมนา การจัดแข่งขันหรือการประกวด การจัดตั้งศูนย์ส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมไทย การจัดพิมพ์เอกสารออกเผยแพร่ การจัดโครงการและดำเนินการ
ค้นคว้าศึกษาวิจัย

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับวิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรม
เพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

วิธีดำเนินงาน	บทบาทที่เป็นจริง			บทบาทที่คาดหวัง		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
ดำเนินงานเองเป็นเอกเทศ	1.70	1.05	1	2.11	1.05	2
ร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วย งานของรัฐ	2.36	0.82	3	1.86	0.90	1
ร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วย งานของเอกชน	2.23	0.70	2	2.16	0.60	3
สนับสนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินงาน	3.69	0.78	4	3.87	0.37	4

จากตารางที่ 11 แสดงว่าในค่านบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า วิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติที่ปฏิบัติอยู่จริง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การดำเนินงานเองเป็นเอกเทศ การร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วยงานของเอกชน การร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วยงานของรัฐ และการสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินงาน

ในค่านบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า วิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติที่ต้องการให้ปฏิบัติ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วยงานของรัฐ การดำเนินงานเองเป็นเอกเทศ การร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วยงานของเอกชน และการสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินงาน

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับวิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรม
เพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

วิธีดำเนินงาน	บทบาทที่เป็นจริง			บทบาทที่คาดหวัง		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
ดำเนินงานเองเป็นเอกเทศ	1.53	0.94	1	2.25	1.09	2
ร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วย งานของรัฐ	2.28	0.80	2	1.79	0.81	1
ร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วย งานของเอกชน	2.55	0.79	3	2.27	0.74	3
สนับสนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินงาน	3.60	0.79	4	3.65	0.77	4

จากตารางที่ 12 แสดงว่าในด้านบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นอาจารย์มีความคิดเห็นว่า วิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติที่ปฏิบัติอยู่จริง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การดำเนินงานเองเป็นเอกเทศ การร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วยงานของรัฐ การร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วยงานของเอกชน และการสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินงาน

ในด้านบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นอาจารย์มีความคิดเห็นว่า วิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติที่ต้องการให้ปฏิบัติ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วยงานของรัฐ การดำเนินงานเองเป็นเอกเทศ การร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วยงานของเอกชน และการสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินงาน

ตารางที่ 13 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรม
เพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

วิธีดำเนินงาน	บทบาทที่เป็นจริง			บทบาทที่คาดหวัง		
	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
ดำเนินงานเองเป็นเอกเทศ	2.13	1.16	1	2.40	1.16	3
ร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วย งานของรัฐ	2.30	0.90	3	1.96	0.93	1
ร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วย งานของเอกชน	2.21	0.98	2	2.27	0.91	2
สนับสนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินงาน	3.35	0.94	4	3.36	0.92	4

จากตารางที่ 13 แสดงว่าในค่านบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นนักศึกษามีความคิดเห็นว่า วิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติที่ปฏิบัติอยู่จริง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การดำเนินงานเองเป็นเอกเทศ การร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วยงานของเอกชน การร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วยงานของรัฐ และการสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินงาน

ในค่านบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นนักศึกษามีความคิดเห็นว่า วิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติที่ต้องการให้ปฏิบัติ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ การร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วยงานของรัฐ การร่วมมือกับสถาบัน องค์กรและหน่วยงานของเอกชน การดำเนินงานเองเป็นเอกเทศ และการสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินงาน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านการเรียนการสอน</u>					
1. การบรรจุรายวิชาที่เอื้อต่อการทำนุบำรุงส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมค่านิยมศิลปวัฒนธรรมของชาติ	2.78	0.79	3.78	0.72	10.11 **
2. การสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติในการเรียนการสอน	2.93	0.78	3.89	0.66	11.95 **
3. การเน้นให้มีการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องในการเรียนการสอน	3.53	0.79	4.25	0.62	7.42 **
4. การสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดตั้งชุมนุมหรือชมรมเพื่อทำนุบำรุงส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ	3.49	0.84	4.18	0.66	6.68 **

ตารางที่ 14 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
5. การสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติด้วยการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ตรงให้ เช่น จัดทัศนศึกษาตามโบราณสถาน จัดชมพระราชพิธีหรือจัดฉายภาพยนตร์ส่วนพระองค์	2.65	0.95	3.75	0.71	11.53**
6. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาศิลปะ เช่น การสาธิต การอ่านทำนองเสนาะ การประกวดการเล่นดนตรีไทย ฯลฯ	2.15	0.87	3.61	0.80	18.47**
7. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขามนุษยศาสตร์ เช่น การจัดนิทรรศการงานพิธีในวันสำคัญทางศาสนาหรืองานประเพณีต่างๆ	2.75	0.98	3.74	0.73	19.87**
8. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขากีฬาและนันทนาการ เช่น การละเล่นต่าง ๆ มวยไทย กระบี่กระบอง ฯลฯ	2.25	0.95	3.63	0.78	13.27**
9. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาช่างฝีมือ เช่น จัดสาธิตการทำเครื่องปั้นดินเผา การประกวดผลงานการแกะสลัก	1.53	0.79	3.19	0.93	15.65**

ตารางที่ 14 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
10. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขากรรมศิลป์ ไม้แกะ การสอนและอบรมมารยาท การประกวดการแต่งกายแบบไทยโบราณ ฯลฯ	1.86	0.91	3.46	0.90	13.16**
<u>ก้านการวิจัย</u>					
11. การจัดให้มีโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ	1.88	1.07	3.47	0.87	12.51**
12. การให้รางวัลต่องานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชาติ เช่น ให้ทุนอุดหนุนหรือให้ผลตอบแทนด้านอื่น ๆ	1.89	0.94	3.40	0.83	12.94**
13. การสนับสนุนการเขียนหรือแปลเอกสารและตำราวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมให้เป็นภาษาไทย	2.04	0.96	3.46	0.87	12.15**
14. การนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชาติทั้งที่เป็นของสถาบันหรือของหน่วยงานอื่นมาเผยแพร่ให้นักศึกษาบุคลากรในสถาบันและประชาชนรับทราบ	2.00	0.87	3.57	0.85	13.64**
15. การเก็บรวบรวมรักษาวัตถุและหลักฐานอื่น ๆ ที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรมไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อให้ให้นักศึกษาและประชาชนได้มีโอกาสศึกษากันคว้า	1.97	1.06	3.57	0.80	14.13**

ตารางที่ 14 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	X̄	S.D.	X̄	S.D.	
<u>ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม</u>					
16. การร่วมมือ สนับสนุนและเข้าร่วมกับหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนในการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของชาติ	2.58	1.08	3.54	0.89	8.93 **
17. การสนับสนุนและเผยแพร่กิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมผ่านทางวิทยุหรือโทรทัศน์	2.06	1.12	3.31	0.99	11.22 **
18. การนำกระบวนการต่าง ๆ มาใช้ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติแก่บุคคลทั่วไป เช่น ใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแม่บ้าน หรือทำอาหาร ฯลฯ	1.65	0.88	3.28	0.86	14.89 ***
19. การสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่น การพิมพ์หนังสือหรือปฏิทินภาพวัฒนธรรมเพื่อแจกจ่าย	1.61	0.90	3.01	1.04	12.81 **
20. การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเผยแพร่วัฒนธรรมระหว่างหน่วยงานและสถาบันอื่น เช่น จัดทำโครงการวัฒนธรรมสัญจร	1.76	0.96	3.17	0.89	11.41 **
21. การสนับสนุนให้มีการผลิตงานศิลปหัตถกรรมต่าง ๆ เช่น ให้นำไปดำเนินการการจัดประกวด จัดอบรมหรือจัดหาแหล่งจำหน่ายผลิตผลให้ ฯลฯ	1.57	0.80	3.10	0.94	13.88 **

ตารางที่ 14 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
22. การสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ศิลปินหรือบุคคลที่มีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมของชาติหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เข้ามามีบทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมและศิลปะให้แก่นักศึกษาและประชาชน	2.17	0.98	3.54	0.92	11.07**
<u>ค่านโยบายและวิธีการดำเนินงาน</u>					
23. การกำหนดนโยบายโดยเฉพาะเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติไว้ทุกปี เช่น กำหนดการจัดพิธีไหว้ครู การแห่เทียนพรรษา	3.51	0.99	4.07	0.74	5.75**
24. การจัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์ เวลา สถานที่และบุคลากร เพื่อการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมเป็นประจำทุกปี	3.08	0.87	3.88	0.75	7.86**
25. การให้ความสนใจต่อการแต่งกายของนักศึกษาอย่างจริงจัง	3.78	0.91	4.19	0.71	3.43**
26. การเข้มงวดเกี่ยวกับระเบียบวินัย ความประพฤติและกิริยามารยาทของนักศึกษา	3.50	0.90	4.25	0.73	6.53**
27. การสร้างบรรยากาศด้านวัฒนธรรมที่ดีในสถานศึกษา เช่น การรักษาความสะอาด การตกแต่งบริเวณให้สวยงาม การสุขาภิบาลที่ถูกต้องลักษณะ ฯลฯ	3.71	0.78	4.36	0.64	7.17**
28. การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ของสถาบันเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความประพฤติ ความเป็นผู้นำด้านวัฒนธรรมและการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติ	3.67	0.95	4.35	0.75	6.30**

ตารางที่ 14 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
29. การมีกฎข้อบังคับ คำขวัญหรือคติเตือนใจให้นักศึกษาร่วมมือกันยึดถือปฏิบัติ เช่น จงช่วยกันรักษาความสะอาด ฯลฯ	3.60	0.97	4.40	0.62	7.89 **

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 14 แสดงว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า บทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาตินั้นแตกต่างจากบทบาทที่คาดหวัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในทุกข้อและทุกด้าน และจากค่าเฉลี่ยของบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังจะเห็นว่า ผู้บริหารมีความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในระดับที่สูงกว่าบทบาทที่ปฏิบัติอยู่จริง ในทุกข้อและทุกด้าน

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงและ
บทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุง
วัฒนธรรมของชาติ

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านการเรียนการสอน</u>					
1. การบรรจุรายวิชาที่เอื้อต่อการทำนุบำรุง ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมด้านศิลป- วัฒนธรรมของชาติ	2.68	0.79	3.75	0.69	22.55**
2. การสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของ ชาติในการเรียนการสอน	2.63	0.75	3.76	0.65	24.76**
3. การเน้นให้มีการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องใน การเรียนการสอน	3.07	0.92	4.11	0.73	19.77**
4. การสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการ จัดตั้งชุมนุมหรือชมรมเพื่อทำนุบำรุงส่งเสริม และเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ	3.21	0.83	4.10	0.66	18.01**
5. การสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยว กับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงส่งเสริม วัฒนธรรมของชาติด้วยการจัดกิจกรรมและ ประสบการณ์ตรงให้ เช่น จัดทัศนศึกษา ตามโบราณสถาน จัดชมพระราชพิธีหรือจัด ฉายภาพยนตร์ส่วนพระองค์	.46	0.91	3.63	0.68	24.42**

ตารางที่ 15 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
6. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาศิลปะ เช่น การสาธิต การอ่านทำนองเสนาะ การประกวดการเล่นดนตรีไทย ฯลฯ	2.25	0.94	3.55	0.74	24.38**
7. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขามนุษยศาสตร์ เช่น การจัดนิทรรศการงานพิธีในวันสำคัญทางศาสนาหรืองานประเพณีต่าง ๆ	2.64	0.98	3.71	0.68	20.58**
8. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขากีฬาและนันทนาการ เช่น การละเล่นต่าง ๆ มวยไทย กระบี่กระบอง ฯลฯ	2.19	0.97	3.5	0.75	23.22**
9. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาช่างฝีมือ เช่น จัดสาธิตการทำเครื่องปั้นดินเผา การประกวดผลงานการแกะสลัก	1.71	0.85	3.34	0.81	29.69**
10. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาดนตรีศิลป์ ได้แก่ การสอนและอบรมมารยาท การประกวดการแต่งกายแบบไทยโบราณ ฯลฯ	1.82	0.87	3.52	0.83	30.35**

ตารางที่ 15 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทําบุญบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านการวิจัย</u>					
11. การจัดให้มีโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทําบุญบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ	2.06	0.94	3.35	0.88	23.85 **
12. การให้รางวัลคํางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชาติ เช่น ให้ทุนอุดหนุนหรือให้ผลตอบแทนคํานอื่น ๆ	2.16	0.95	3.46	0.83	25.59 **
13. การสนับสนุนการเขียนหรือแปลเอกสารและคํารววิชาการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมให้เป็นภาษาไทย	2.26	0.95	3.51	0.79	23.03 **
14. การนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชาติทั้งที่เป็นของสถาบันหรือของหน่วยงานอื่นมาเผยแพร่ให้นักศึกษาบุคลากรในสถาบันและประชาชนรับทราบ	2.20	0.85	3.56	0.75	27.25 **
15. การเก็บรวบรวมรักษาวัตถุและหลักฐานอื่น ๆ ที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรมไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อให้นักศึกษาและประชาชนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้า	2.21	1.15	3.60	0.78	24.87 **
<u>ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม</u>					
16. การร่วมมือ สนับสนุนและเข้าร่วมกับหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนในการจัดกิจกรรมคํานวัฒนธรรมของชาติ	2.59	0.95	3.58	0.79	18.64 **

ตารางที่ 15 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
17. การสนับสนุนและเผยแพร่กิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมผ่านทางวิทยุหรือโทรทัศน์	1.90	0.96	3.35	0.85	26.01 **
18. การนำกระบวนการต่าง ๆ มาใช้ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติแก่บุคคลทั่วไป เช่น ใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแม่บ้านหรือทำอาหาร ฯลฯ	1.65	0.83	3.24	0.83	32.05 **
19. การสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่น การพิมพ์หนังสือหรือปฏิทินภาพวัฒนธรรมเพื่อแจกจ่าย	1.74	0.89	3.27	0.85	27.68 **
20. การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเผยแพร่วัฒนธรรมระหว่างหน่วยงานและสถาบันอื่น เช่น จัดทำโครงการวัฒนธรรมสัญจร	1.87	0.91	3.36	0.80	27.69 **
21. การสนับสนุนให้มีการผลิตงานศิลปหัตถกรรมต่าง ๆ เช่น ให้อุปกรณ์ดำเนินการจัดประกวด จัดอบรมหรือจัดหาแหล่งจำหน่ายผลิตผลให้ ฯลฯ	1.75	0.88	3.33	0.87	27.33 **
22. การสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ศิลปินหรือบุคคลที่มีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมของชาติหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เข้ามามีบทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมและศิลปะให้แก่นักศึกษาและประชาชน	2.17	0.92	3.57	0.81	26.01 **

ตารางที่ 15 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ค่านโยบายและวิธีการดำเนินงาน</u>					
23. การกำหนดนโยบายโดยเฉพาะเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติไว้ทุกปี เช่น กำหนดการจัดพิธีไหว้ครู การแห่เทียนพรรษา	3.34	0.92	3.95	0.70	13.16 **
24. การจัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์ เวลา สถานที่และบุคลากร เพื่อการจัดกิจกรรมค่านิยมธรรมเป็นประจำทุกปี	2.87	0.86	3.77	0.73	18.26 **
25. การให้ความสนใจต่อการแต่งกายของนักศึกษาอย่างจริงจัง	3.40	0.92	4.17	0.74	13.60 **
26. การเข้มงวดเกี่ยวกับระเบียบวินัย ความประพฤติและกิริยามารยาทของนักศึกษา	3.19	0.92	4.25	0.70	19.42 **
27. การสร้างบรรยากาศค่านิยมธรรมที่ดีในสถานศึกษา เช่น การรักษาความสะอาด การตกแต่งบริเวณให้สวยงาม การสุขาภิบาลที่ถูกสุขลักษณะ ฯลฯ	3.27	0.96	4.33	0.63	19.18 **
28. การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ของสถาบันเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความประพฤติ ความเป็นผู้นำค่านิยมธรรมและการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติ	3.09	0.94	4.14	0.75	18.30 **

ตารางที่ 15 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
29. การมีกฎข้อบังคับ คำขวัญหรือคติเตือนใจให้นักศึกษาร่วมมือกันยึดถือปฏิบัติ เช่น จงช่วยกันรักษาความสะอาด ฯลฯ	2.91	1.01	4.18	0.70	22.21**

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 15 แสดงว่า โดยเฉลี่ยแล้วอาจารย์มีความคิดเห็นว่า บทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาตินั้นแตกต่างจากบทบาทที่คาดหวัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในทุกข้อและทุกด้าน และจากค่าเฉลี่ยของบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังจะเห็นว่า อาจารย์มีความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในระดับที่สูงกว่าบทบาทที่ปฏิบัติอยู่จริงในทุกข้อและทุกด้าน

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงและ
บทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุง
วัฒนธรรมของชาติ

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
<u>ด้านการเรียนการสอน</u>					
1. การบรรจุรายวิชาที่เอื้อต่อการทำนุบำรุง ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมค่านิยมวัฒน- ธรรมของชาติ	2.48	0.73	3.67	0.67	25.54**
2. การสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของ ชาติในการเรียนการสอน	2.49	0.77	3.60	0.67	23.09**
3. การเน้นให้มีการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องใน การเรียนการสอน	2.50	0.90	3.94	0.76	25.11**
4. การสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัด ตั้งชุมนุมหรือชมรมเพื่อทำนุบำรุงส่งเสริม และเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ	2.56	0.92	3.81	0.71	21.82**
5. การสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยว กับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงส่งเสริม วัฒนธรรมของชาติ ทั่วการศึกษา กิจกรรม และประสบการณ์ตรงให้ เช่น จัดทัศนศึกษา ตามโบราณสถาน จัดชมพระราชพิธีหรือจัด ฉายภาพยนตร์ส่วนพระองค์	2.09	0.87	3.63	0.71	29.57**

ตารางที่ 16 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
6. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาศิลปะ เช่น การสาธิต การอ่านทำนองเสนาะ การประกวดการเล่นดนตรีไทย ฯลฯ	2.00	0.92	3.52	0.75	28.32**
7. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขามนุษยศาสตร์ เช่น การจัดนิทรรศการงานพิธีในวันสำคัญทางศาสนาหรืองานประเพณีต่าง ๆ	2.37	0.90	3.61	0.70	23.36**
8. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขากีฬาและนันทนาการ เช่น การละเล่นต่าง ๆ มวยไทย กระบี่กระบอง ฯลฯ	2.07	0.92	3.48	0.75	25.99**
9. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาช่างฝีมือ เช่น จัดสาธิตการทำเครื่องปั้นดินเผา การประกวดผลงานการแกะสลัก	1.51	0.76	3.42	0.78	37.47**
10. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาคหกรรมศิลป์ ได้แก่ การสอนและอบรมมารยาท การประกวดการแต่งกายแบบไทยโบราณ ฯลฯ	1.79	0.91	3.53	0.79	29.46**
<u>ด้านการวิจัย</u>					
11. การจัดให้มีโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ	1.75	0.82	3.44	0.77	31.87**

ตารางที่ 16 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
12. การให้รางวัลต่องานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชาติ เช่น ให้ทุนอุดหนุนหรือให้ผลตอบแทนด้านอื่น ๆ	1.92	0.88	3.55	0.75	32.05**
13. การสนับสนุนการเขียนหรือแปลเอกสารและตำราวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมให้เป็นภาษาไทย	1.91	0.92	3.54	0.78	27.15**
14. การนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชาติทั้งที่เป็นของสถาบันหรือของหน่วยงานอื่นมาเผยแพร่ให้นักศึกษามุคกลางในสถาบันและประชาชนรับทราบ	2.05	0.90	3.61	0.73	28.58**
15. การเก็บรวบรวมรักษาวัตถุและหลักฐานอื่น ๆ ที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรมไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อให้นักศึกษาและประชาชนได้มีโอกาสศึกษากันคว้า	2.05	0.93	3.69	0.77	28.03**
<u>ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม</u>					
16. การร่วมมือ สนับสนุนและเข้าร่วมกับหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนในการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของชาติ	2.35	0.92	3.60	0.72	21.79**
17. การสนับสนุนและเผยแพร่กิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมผ่านทางวิทยุหรือโทรทัศน์	1.78	0.94	3.53	0.79	30.45**

ตารางที่ 16 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
18. การนำกระบวนการต่าง ๆ มาใช้ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติแก่บุคคลทั่วไป เช่น ใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแม่บ้านหรือทำอาหาร ฯลฯ	1.69	0.85	3.45	0.80	33.11 **
19. การสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่น การพิมพ์หนังสือหรือปฏิทินวัฒนธรรมเพื่อแจกจ่าย	1.69	0.88	3.49	0.77	32.16 **
20. การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเผยแพร่วัฒนธรรมระหว่างหน่วยงานและสถาบันอื่น เช่น จัดทำโครงการวัฒนธรรมสัญจร	1.88	0.89	3.48	0.75	29.93 **
21. การสนับสนุนให้มีการผลิตงานศิลปหัตถกรรมต่าง ๆ เช่น ให้อุปกรณ์ไปดำเนินการจัดประกวด จัดอบรมหรือจัดหาแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ฯลฯ	1.83	0.90	3.55	0.79	30.91 **
22. การสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ศิลปินหรือบุคคลที่มีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมของชาติหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เข้ามามีบทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมและศิลปะให้แก่นักศึกษาและประชาชน	2.13	0.94	3.65	0.80	25.48 **
<u>ด้านนโยบายและวิธีการดำเนินงาน</u>					
23. การกำหนดนโยบายโดยเฉพาะเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติไว้ทุกปี เช่น กำหนดการจัดพิธีไหว้ครู การแห่เทียนพรรษา	2.74	1.01	3.97	0.78	18.06 **

ตารางที่ 16 (ต่อ)

กิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
24. การจัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์ เวลา สถานที่และบุคลากร เพื่อการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมเป็นประจำทุกปี	2.54	0.88	3.77	0.76	22.71**
25. การให้ความสนใจต่อการแต่งกายของนักศึกษาอย่างจริงจัง	2.58	1.04	3.78	0.83	17.67**
26. การเข้มงวดเกี่ยวกับระเบียบวินัย ความประพฤติและกิริยามารยาทของนักศึกษา	2.79	0.96	3.78	0.80	16.68**
27. การสร้างบรรยากาศด้านวัฒนธรรมที่ดีในสถานศึกษา เช่น การรักษาความสะอาด การตกแต่งบริเวณให้สวยงาม การสุขาภิบาลที่ถูกสุขลักษณะ ฯลฯ	2.76	1.05	4.23	0.79	22.49**
28. การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ของสถาบันเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความประพฤติ ความเป็นผู้นำด้านวัฒนธรรมและการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติ	2.63	0.94	3.99	0.81	21.47**
29. การมีกฎข้อบังคับ คำขวัญหรือคติเตือนใจให้นักศึกษาร่วมมือกันยึดถือปฏิบัติ เช่น จงช่วยกันรักษาความสะอาด ฯลฯ	2.68	1.02	4.01	0.85	19.86**

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 16 แสดงว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษามีความคิดเห็นว่า บทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาตินั้นแตกต่าง

จากบทบาทที่คาดหวัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในทุกข้อและทุกด้าน และจากค่าเฉลี่ยของบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังจะเห็นว่า นักศึกษามี ความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระดับที่สูงกว่าบทบาทที่ปฏิบัติอยู่จริงในทุกข้อและทุกด้าน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น
ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงของสถาบัน
อุดมศึกษา เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหาร
อาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. การบรรจุรายวิชาที่เอื้อต่อการทำนุบำรุง ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมค่านิยมวัฒนธรรมของชาติ				
ระหว่างกลุ่ม	2	9.99	4.99	8.63 **
ภายในกลุ่ม	832	481.93	0.58	
รวม	834	491.92		
2. การสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและ การทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ ในการเรียนการสอน				
ระหว่างกลุ่ม	2	12.68	6.34	11.05 **
ภายในกลุ่ม	832	477.42	0.57	
รวม	834	490.10		

ตารางที่ 17 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
3. การเน้นให้มีการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องใน การเรียนการสอน				
ระหว่างกลุ่ม	2	100.44	50.22	61.80**
ภายในกลุ่ม	832	676.08	0.81	
รวม	834	776.52		
4. การสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัด ตั้งชุมนุมหรือชมรมเพื่อทำนุบำรุงส่งเสริมและ เผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ				
ระหว่างกลุ่ม	2	106.76	53.38	69.08**
ภายในกลุ่ม	832	642.86	0.77	
รวม	834	749.62		
5. การสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมและการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒน- ธรรมของชาติด้วยการจัดกิจกรรมและประสพ การณ์จริงให้ เช่น จัดทัศนศึกษาตามโบราณ สถาน จัดชมพระราชพิธีหรือจัดฉายภาพยนตร์ ส่วนพระองค์				
ระหว่างกลุ่ม	2	36.22	18.11	22.72**
ภายในกลุ่ม	832	663.33	0.79	
รวม	834	699.55		

ตารางที่ 17 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
6. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาติ สาขาศิลปะ เช่น การ สาธิต การอ่านทำนองเสนาะ การประกวด การเล่นดนตรีไทย ฯลฯ				
ระหว่างกลุ่ม	2	12.00	6.00	7.05**
ภายในกลุ่ม	832	708.49	0.85	
รวม	834	720.49		
7. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาติ สาขามนุษยศาสตร์ เช่น การจัดนิทรรศการงานพิธีในวันสำคัญทาง ศาสนาหรืองานประเพณีต่าง ๆ				
ระหว่างกลุ่ม	2	17.96	8.98	10.17**
ภายในกลุ่ม	832	734.46	0.88	
รวม	834	752.42		
8. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาติ สาขากีฬาและนันทนาการ เช่น การละเล่นต่าง ๆ มวยไทย กระบี่ กระบอง ฯลฯ				
ระหว่างกลุ่ม	2	4.01	2.01	2.25
ภายในกลุ่ม	832	741.69	0.89	
รวม	834	745.71		

ตารางที่ 17 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
9. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาติ สาขาช่างฝีมือ เช่น จัด สาธิตการทำเครื่องปั้นดินเผา การประกวด ผลงานการแกะสลัก				
ระหว่างกลุ่ม	2	8.11	4.06	6.32**
ภายในกลุ่ม	832	534.09	0.64	
รวม	834	542.20		
10. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาติ สาขาคหกรรมศิลป์ ไม้แกะ การสอนและอบรมมารยาท การประกวดการ แต่งกายแบบไทยโบราณ ฯลฯ				
ระหว่างกลุ่ม	2	0.43	0.22	0.27
ภายในกลุ่ม	832	666.91	0.80	
รวม	834	667.34		
11. การจัดให้มีโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ ทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ				
ระหว่างกลุ่ม	2	18.43	9.22	11.41**
ภายในกลุ่ม	832	671.92	0.81	
รวม	834	690.35		

ตารางที่ 17 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
12. การให้รางวัลต่องานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมของชาติ เช่น ให้ทุนอุดหนุนหรือ ให้ผลตอบแทนค้ำอื่น ๆ				
ระหว่างกลุ่ม	2	12.13	6.06	7.22 **
ภายในกลุ่ม	832	698.44	0.84	
รวม	834	710.57		
13. การสนับสนุนการเขียนหรือแปลเอกสารและ ตำราวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมให้เป็น ภาษาไทย				
ระหว่างกลุ่ม	2	24.33	12.17	13.96 **
ภายในกลุ่ม	832	725.06	0.87	
รวม	834	749.40		
14. การนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของ ชาติที่เป็นของสถาบันหรือของหน่วยงานอื่น มาเผยแพร่ให้นักศึกษา บุคลากรในสถาบัน และประชาชนรับทราบ				
ระหว่างกลุ่ม	2	5.76	2.88	3.74 *
ภายในกลุ่ม	832	640.10	0.77	
รวม	834	645.86		

ตารางที่ 17 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
15. การเก็บรวบรวมรักษาวัตถุและหลักฐานอื่นๆ ที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรมไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อให้นักศึกษาและประชาชนได้มีโอกาส ศึกษาค้นคว้า				
ระหว่างกลุ่ม	2	7.04	3.52	3.25
ภายในกลุ่ม	832	900.37	1.08	
รวม	834	907.42		
16. การร่วมมือสนับสนุนและเข้าร่วมกับหน่วย งานทั้งของรัฐและเอกชนในการจัดกิจกรรม ด้านวัฒนธรรมของชาติ				
ระหว่างกลุ่ม	2	12.60	6.30	6.95**
ภายในกลุ่ม	832	753.55	0.91	
รวม	834	766.14		
17. การสนับสนุนและเผยแพร่กิจกรรมทางศิลป วัฒนธรรมผ่านทางวิทยุหรือโทรทัศน์				
ระหว่างกลุ่ม	2	5.82	2.91	3.13
ภายในกลุ่ม	832	771.65	0.93	
รวม	834	777.47		

ตารางที่ 17 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
18. การนำกระบวนการต่าง ๆ มาใช้ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติแก่บุคคลทั่วไป เช่น ใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแม่บ้าน หรือการทำอาหาร ฯลฯ				
ระหว่างกลุ่ม	2	0.25	0.12	0.17
ภายในกลุ่ม	832	589.20	0.71	
รวม	834	589.44		
19. การสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่น การพิมพ์หนังสือหรือปฏิทินภาพวัฒนธรรมเพื่อแจกจ่าย				
ระหว่างกลุ่ม	2	1.13	0.56	0.72
ภายในกลุ่ม	832	652.81	0.78	
รวม	834	653.94		
20. การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเผยแพร่วัฒนธรรมระหว่างหน่วยงานและสถาบันอื่น เช่น จัดทำโครงการวัฒนธรรมสัญจร				
ระหว่างกลุ่ม	2	0.76	0.38	0.47
ภายในกลุ่ม	832	677.12	0.81	
รวม	834	677.89		

ตารางที่ 17 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
21. การสนับสนุนให้มีการผลิตงานศิลปะหัตถกรรม ต่าง ๆ เช่น ให้อุปกรณ์ไปดำเนินการ การจัด ประกวด จัดอบรมหรือจัดหาแหล่งจำหน่าย ผลิตภัณฑ์				
ระหว่างกลุ่ม	2	4.56	2.28	2.92
ภายในกลุ่ม	832	649.12	0.78	
รวม	834	653.67		
22. การสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ศิลปินหรือ บุคคลที่มีความรู้ความสามารถด้านวิจิตร- กรรมของชาติหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เข้า มามีบทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมและ ศิลปะให้แก่ นักศึกษาและประชาชน				
ระหว่างกลุ่ม	2	0.43	0.21	0.24
ภายในกลุ่ม	832	727.16	0.87	
รวม	834	727.59		
23. การกำหนดนโยบายโดยเฉพาะเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาติไว้ทุกปี เช่น กำหนด การจัดพิธีไหว้ครู การแห่เทียนพรรษา				
ระหว่างกลุ่ม	2	85.73	42.86	45.53**
ภายในกลุ่ม	832	783.38	0.94	
รวม	834	869.11		

ตารางที่ 17 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
24. การจัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์ เวลา สถานที่และบุคลากร เพื่อการจัดกิจกรรม ค่านิยมธรรมเป็นประจำทุกปี				
ระหว่างกลุ่ม	2	31.36	15.68	20.78 **
ภายในกลุ่ม	832	627.92	0.75	
รวม	834	659.29		
25. การให้ความสนใจต่อการแต่งกายของ นักศึกษาอย่างจริงจัง				
ระหว่างกลุ่ม	2	169.10	84.55	88.75 **
ภายในกลุ่ม	832	792.60	0.95	
รวม	834	961.69		
26. การเข้มงวดเกี่ยวกับระเบียบวินัย ความ ประพฤติและกิริยามารยาทของนักศึกษา				
ระหว่างกลุ่ม	2	48.37	24.18	27.48 **
ภายในกลุ่ม	832	732.20	0.88	
รวม	834	780.57		
27. การสร้างบรรยากาศค่านิยมธรรมที่ดีใน สถานศึกษา เช่น การรักษาความสะอาด				
ระหว่างกลุ่ม	2	82.67	41.34	42.47 **
ภายในกลุ่ม	832	809.84	0.97	
รวม	834	892.51		

ตารางที่ 17 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
28. การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ของสถาบันเป็น แบบอย่างที่ดีในด้านความประพฤติ ความ เป็นผู้นำด้านวัฒนธรรมและการอนุรักษ์ วัฒนธรรมของชาติ				
ระหว่างกลุ่ม	2	83.13	41.57	46.78**
ภายในกลุ่ม	832	739.33	0.89	
รวม	834	822.46		
29. การมีกฎข้อบังคับ กำจัดวิญหรือคติเตือนใจ ให้นักศึกษาร่วมมือกันยึดถือปฏิบัติ เช่น จงช่วยกันรักษาความสะอาด ฯลฯ				
ระหว่างกลุ่ม	2	58.69	26.84	26.12**
ภายในกลุ่ม	832	855.07	1.03	
รวม	834	908.75		

* $P < 0.05$ ** $P < 0.01$

จากตารางที่ 17 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษานั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 จำนวน 9 กิจกรรม โดยเป็นกิจกรรมด้านการเรียนการสอน 2 กิจกรรม คือ การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติสาขากีฬาและ นันทนาการ และการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติสาขา

คหกรรมศิลป์ เป็นกิจกรรมด้านการวิจัย 1 กิจกรรมคือ การเก็บรวบรวมรักษาวัตถุ และหลักฐานอื่น ๆที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรมไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อให้ให้นักศึกษาและ ประชาชนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้า เป็นกิจกรรมด้านการบริการวิชาการแก่สังคม 6 กิจกรรมคือ การสนับสนุนและเผยแพร่กิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมผ่านทางวิทยุหรือ โทรทัศน์ การนำกระบวนการต่าง ๆมาใช้ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำนุบำรุง ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติแก่บุคคลทั่วไป การสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ศิลป วัฒนธรรมของชาติ การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเผยแพร่วัฒนธรรมระหว่างหน่วยงาน และสถาบันอื่น การสนับสนุนให้มีการผลิตงานศิลปหัตถกรรมต่าง ๆ การสนับสนุนและ เปิดโอกาสให้ศิลปินหรือนักดนตรีที่มีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมของชาติหรือ วัฒนธรรมท้องถิ่นให้เข้ามามีบทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมและศิลปะให้แก่นักศึกษา และประชาชน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีต่อ การทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษานั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 19 กิจกรรม โดยเป็นกิจกรรม ด้านการเรียนการสอน 8 กิจกรรม กิจกรรมด้านการวิจัย 3 กิจกรรม กิจกรรมด้าน การบริการวิชาการแก่สังคม 1 กิจกรรม และกิจกรรมค่านโยบายและวิธีการดำเนินงาน 7 กิจกรรม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีต่อ การทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษานั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 กิจกรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมด้าน การวิจัย

จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe-Test) ดังแสดงในตารางที่ 18-37

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการบรรจุรายวิชาที่เอื้อต่อการทำนุบำรุงส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมค่านิยมวัฒนธรรมของชาติระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ผู้บริหาร 2.78	อาจารย์ 2.67	นักศึกษา 2.48
ผู้บริหาร	2.78	-	0.11	0.30**
อาจารย์	2.67		-	0.19**
นักศึกษา	2.48			-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 18 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการบรรจุรายวิชาที่เอื้อต่อการทำนุบำรุงส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมค่านิยมวัฒนธรรมของชาติ ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความตึกเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติในการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ผู้บริหาร	2.93	-	0.30**	0.44**
อาจารย์	2.63		-	0.14*
นักศึกษา	2.49			-

* $P < 0.05$

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 19 แสดงว่า ความตึกเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติในการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริง ในด้านการเน้นให้มีการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องในการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
		3.53	3.07	2.50
ผู้บริหาร	3.53	-	0.46**	1.03**
อาจารย์	3.07		-	0.57**
นักศึกษา	2.50			-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 20 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการเน้นให้มีการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องในการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ ผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดตั้งชุมนุมหรือชมรมเพื่อทำนุบำรุงส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ผู้บริหาร	3.49	-	0.28*	0.93**
อาจารย์	3.21		-	0.65**
นักศึกษา	2.56			-

* $P < 0.05$

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 21 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดตั้งชุมนุมหรือชมรมเพื่อทำนุบำรุงส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติด้วยการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ตรงให้ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ค่าเฉลี่ย	2.65	2.46	2.09
ผู้บริหาร	2.65	-	0.19
อาจารย์	2.46	-	0.37
นักศึกษา	2.09	-	-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 22 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติด้วยการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ตรงให้ ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.01

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาศิลปะ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
		2.15	2.25	2.00
ผู้บริหาร	2.15	-	0.10	0.15
อาจารย์	2.25		-	0.25**
นักศึกษา	2.00			-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 23 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาศิลปะ ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขามนุษยศาสตร์ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
	2.75	2.64	2.37
ผู้บริหาร	2.75	-	0.38**
อาจารย์	2.64	-	0.27**
นักศึกษา	2.37	-	-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 24 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขามนุษยศาสตร์ ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาช่างฝีมือ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ผู้บริหาร 1.53	อาจารย์ 1.71	นักศึกษา 1.51
ผู้บริหาร	1.53	-	0.18	0.02
อาจารย์	1.71		-	0.20**
นักศึกษา	1.51			-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 25 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาช่างฝีมือระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการจัดให้มีโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ค่าเฉลี่ย	1.88	2.06	1.75
ผู้บริหาร	1.88	-	0.18
อาจารย์	2.06	-	0.31**
นักศึกษา	1.75	-	-

** P < 0.01

จากตารางที่ 26 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการจัดให้มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการให้รางวัลต่องานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชาติ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ผู้บริหาร 1.89	อาจารย์ 2.16	นักศึกษา 1.92
ผู้บริหาร	1.89	-	0.27	0.03
อาจารย์	2.16		-	0.24**
นักศึกษา	1.92			-

** P < 0.01

จากตารางที่ 27 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการให้รางวัลต่องานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชาติ ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสนับสนุนการเขียนหรือแปลเอกสารและตำราวิชาการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมให้เป็นภาษาไทย ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย			
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	
ค่าเฉลี่ย	2.04	2.26	1.91	
ผู้บริหาร	2.04	-	0.22	0.13
อาจารย์	2.26	-	0.35**	
นักศึกษา	1.91		-	

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 28 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสนับสนุนการเขียนหรือแปลเอกสารและตำราวิชาการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมให้เป็นภาษาไทย ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติทั้งที่เป็นของสถาบันหรือของหน่วยงานอื่นมาเผยแพร่ให้นักศึกษา บุคลากรในสถาบันและประชาชนรับทราบ ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ค่าเฉลี่ย	2.00	2.20	2.05
ผู้บริหาร	2.00	-	0.20
อาจารย์	2.20	-	0.15*
นักศึกษา	2.05	-	-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 29 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติทั้งที่เป็นของสถาบันหรือของหน่วยงานอื่นมาเผยแพร่ให้นักศึกษา บุคลากรในสถาบันและประชาชนรับทราบระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการร่วมมือสนับสนุนและเข้าร่วมกับหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนในการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของชาติ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
	2.58	2.59	2.35
ผู้บริหาร	-	0.01	0.23
อาจารย์	2.59	-	0.24**
นักศึกษา	2.35		-

** P < 0.01

จากตารางที่ 30 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการร่วมมือสนับสนุนและเข้าร่วมกับหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนในการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของชาติ ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการกำหนดนโยบายโดยเฉพาะเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติไว้ทุกปี

กลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร			อาจารย์	นักศึกษา
	ค่าเฉลี่ย	3.51	3.34	2.74	
ผู้บริหาร	3.51	-	0.17	0.77 **	
อาจารย์	3.34		-	0.60 **	
นักศึกษา	2.74			-	

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 31 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการกำหนดนโยบายโดยเฉพาะเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติไว้ทุกปี ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการจัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์ เวลา สถานที่และบุคลากรเพื่อการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมเป็นประจำทุกปี

กลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร			อาจารย์		นักศึกษา	
	ค่าเฉลี่ย	3.08	2.87	2.54			
ผู้บริหาร	3.08	-	0.21	0.54	**		
อาจารย์	2.87		-	0.33	**		
นักศึกษา	2.54			-			

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 32 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการจัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์ เวลา สถานที่และบุคลากรเพื่อการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมเป็นประจำทุกปี ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการให้ความสนใจต่อการแต่งกายของนักศึกษาอย่างจริงจัง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ค่าเฉลี่ย	3.78	3.40	2.58
ผู้บริหาร	3.78	-	0.38 *
อาจารย์	3.40	-	0.82 **
นักศึกษา	2.58	-	-

* $P < 0.05$

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 33 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการให้ความสนใจต่อการแต่งกายของนักศึกษาอย่างจริงจัง ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการเข้มงวดเกี่ยวกับระเบียบวินัย ความประพฤติ และกิจกรรมารยาทของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
	3.50	3.19	2.79
ผู้บริหาร	3.50	-	0.71**
อาจารย์	3.19	-	0.40**
นักศึกษา	2.79	-	-

* $P < 0.05$

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 34 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการเข้มงวดเกี่ยวกับระเบียบวินัย ความประพฤติและกิจกรรมารยาทของนักศึกษาระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสร้างบรรยากาศด้านวัฒนธรรมที่ดีในสถานศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ค่าเฉลี่ย	3.71	3.27	2.76
ผู้บริหาร	3.71	-	0.95**
อาจารย์	3.27	-	0.51**
นักศึกษา	2.76	-	-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 35 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสร้างบรรยากาศด้านวัฒนธรรมที่ดีในสถานศึกษา ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ ผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่มของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสนับสนุนให้ครูอาจารย์ของสถาบันเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความประพฤติ ความเป็นผู้นำด้านวัฒนธรรมและการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ค่าเฉลี่ย	3.67	3.09	2.63
ผู้บริหาร	3.67	-	0.58 **
อาจารย์	3.09	-	1.04 **
นักศึกษา	2.63	-	0.46 **

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 36 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสนับสนุนให้ครูอาจารย์ของสถาบันเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความประพฤติ ความเป็นผู้นำด้านวัฒนธรรมและการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติ ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ ผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการมีกฎข้อบังคับ คำขวัญหรือคติเตือนใจให้นักศึกษาร่วมมือกันยึดถือปฏิบัติ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย			
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	
	3.60	2.91	2.68	
ผู้บริหาร	3.60	-	0.69**	0.92**
อาจารย์	2.91	-	-	0.23**
นักศึกษา	2.68	-	-	-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 37 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในด้านการมีกฎข้อบังคับ คำขวัญหรือคติเตือนใจให้นักศึกษาร่วมมือกันยึดถือปฏิบัติ ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ ผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น
ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังของสถาบัน
อุดมศึกษา เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหาร
อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. การบรรจุรายวิชาที่เอื้อต่อการทำนุบำรุง ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ				
ระหว่างกลุ่ม	2	1.68	0.84	1.79
ภายในกลุ่ม	832	390.91	0.47	
รวม	834	392.59		
2. การสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและ การทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ ในการเรียนการสอน				
ระหว่างกลุ่ม	2	7.80	3.90	8.99 **
ภายในกลุ่ม	832	360.49	0.43	
รวม	834	368.28		
3. การเน้นให้มีการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องใน การเรียนการสอน				
ระหว่างกลุ่ม	2	9.10	4.55	8.37 **
ภายในกลุ่ม	832	452.43	0.54	
รวม	834	461.53		

ตารางที่ 38 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
4. การสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดตั้งชุมนุมหรือชมรมเพื่อทำนุบำรุงส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ				
ระหว่างกลุ่ม	2	19.75	9.87	20.98 **
ภายในกลุ่ม	832	391.44	0.47	
รวม	834	411.19		
5. การสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติด้วยการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ตรงให้ เช่น จัดทัศนศึกษาตามโบราณสถาน จัดชมพระราชพิธีหรือจัดฉายภาพยนตร์ส่วนพระองค์				
ระหว่างกลุ่ม	2	0.96	0.48	0.99
ภายในกลุ่ม	832	403.53	0.49	
รวม	834	404.50		
6. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ สาขาศิลปะ เช่น การสาธิตการอ่านทำนองเสนาะ การประกวดการเล่นดนตรีไทย ฯลฯ				
ระหว่างกลุ่ม	2	0.66	0.33	0.58
ภายในกลุ่ม	832	468.83	0.56	
รวม	834	469.49		

ตารางที่ 38 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
7. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาติ สาขามนุษยศาสตร์ เช่น การจัดนิทรรศการงานพิธีในวันสำคัญทาง ศาสนาหรืองานประเพณีต่าง ๆ				
ระหว่างกลุ่ม	2	2.56	1.28	2.63
ภายในกลุ่ม	832	404.20	0.49	
รวม	834	406.76		
8. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาติ สาขากีฬาและนันทนาการ เช่น การละเล่นต่าง ๆ มวยไทย กระบี่ กระบอง ฯลฯ				
ระหว่างกลุ่ม	2	1.40	0.70	1.24
ภายในกลุ่ม	832	471.22	0.57	
รวม	834	472.62		
9. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาติ สาขาช่างฝีมือ เช่น จัด สาธิตการทำเครื่องปั้นดินเผา การประกวด ผลงานการแกะสลัก				
ระหว่างกลุ่ม	2	3.56	1.78	2.74
ภายในกลุ่ม	832	540.83	0.65	
รวม	834	544.39		

ตารางที่ 38 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
10. การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาติ สาขาศิลปะการแสดง การ สวดมนต์และอภิมารยาท การ ประกวดการแต่งกายแบบไทยโบราณ ฯลฯ				
ระหว่างกลุ่ม	2	0.34	0.17	0.25
ภายในกลุ่ม	832	550.05	0.66	
รวม	834	550.38		
11. การจัดให้มีโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ ทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ				
ระหว่างกลุ่ม	2	1.78	0.89	1.30
ภายในกลุ่ม	832	568.82	0.68	
รวม	834	570.60		
12. การให้รางวัลต่องานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมของชาติ เช่น ให้ทุนอุดหนุนหรือ ให้ผลตอบแทนด้านอื่น ๆ				
ระหว่างกลุ่ม	2	2.18	1.09	1.74
ภายในกลุ่ม	832	522.57	0.63	
รวม	834	524.74		
13. การสนับสนุนการเขียนหรือแปลเอกสารและ ตำราวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมให้เป็น ภาษาไทย				
ระหว่างกลุ่ม	2	0.45	0.23	0.36
ภายในกลุ่ม	832	523.93	0.63	
รวม	834	524.38		

ตารางที่ 38 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
14. การนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติที่เป็นของสถาบันหรือของหน่วยงานอื่นมาเผยแพร่ให้นักศึกษา บุคลากรในสถาบันและประชาชนรับทราบ				
ระหว่างกลุ่ม	2	0.56	0.28	0.50
ภายในกลุ่ม	832	466.07	0.56	
รวม	834	466.63		
15. การเก็บรวบรวมรักษาวัตถุและหลักฐานอื่น ๆ ที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรมไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อให้นักศึกษาและประชาชนได้มีโอกาสศึกษากันกว่า				
ระหว่างกลุ่ม	2	1.52	0.76	1.26
ภายในกลุ่ม	832	500.41	0.60	
รวม	834	501.93		
16. การร่วมมือสนับสนุนและเข้าร่วมกับหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนในการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของชาติ				
ระหว่างกลุ่ม	2	0.18	0.90	0.15
ภายในกลุ่ม	832	488.62	0.59	
รวม	834	488.80		

ตารางที่ 38 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
17. การสนับสนุนและเผยแพร่กิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมผ่านทางวิทยุหรือโทรทัศน์				
ระหว่างกลุ่ม	2	7.81	3.90	5.59 **
ภายในกลุ่ม	832	581.12	0.70	
รวม	834	588.93		
18. การนำกระบวนการต่าง ๆ มาใช้ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติแก่บุคคลทั่วไป เช่น ใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในการฝึกอบรมแม่บ้าน หรือการทำอาหาร ฯลฯ				
ระหว่างกลุ่ม	2	8.55	4.27	6.34 **
ภายในกลุ่ม	832	560.86	0.67	
รวม	834	569.40		
19. การสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่น การพิมพ์หนังสือหรือปฏิทินภาพวัฒนธรรมเพื่อแจกจ่าย				
ระหว่างกลุ่ม	2	17.75	8.87	12.81 **
ภายในกลุ่ม	832	576.44	0.69	
รวม	834	594.19		

ตารางที่ 38 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
20. การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเผยแพร่วัฒนธรรมระหว่างหน่วยงานและสถาบันอื่น เช่น จัดทำโครงการวัฒนธรรมสัญจร				
ระหว่างกลุ่ม	2	6.88	3.44	5.58 **
ภายในกลุ่ม	832	512.91	0.62	
รวม	834	519.79		
21. การสนับสนุนให้มีการผลิตงานศิลปหัตถกรรมต่าง ๆ เช่น ให้อุปกรณ์ไปดำเนินการ การจัดประกวด จัดอบรมหรือจัดหาแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์				
ระหว่างกลุ่ม	2	16.62	8.31	11.76 **
ภายในกลุ่ม	832	587.84	0.71	
รวม	834	604.46		
22. การสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ศิลปินหรือบุคคลที่มีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมของชาติหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เข้ามามีบทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมและศิลปะให้แก่นักศึกษาและประชาชน				
ระหว่างกลุ่ม	2	1.70	0.85	1.27
ภายในกลุ่ม	832	555.67	0.67	
รวม	834	557.37		

ตารางที่ 38 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
23. การกำหนดนโยบายโดยเฉพาะเกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาติไว้ทุกปี เช่น กำหนดการ จัดพิธีไหว้ครู การแห่เทียนพรรษา ระหว่างกลุ่ม	2	0.85	0.43	0.77
ภายในกลุ่ม	832	459.40	0.55	
รวม	834	460.25		
24. การจัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์ เวลา สถานที่และบุคลากรเพื่อการจัดกิจกรรม ด้านวัฒนธรรมเป็นประจำทุกปี ระหว่างกลุ่ม	2	0.70	0.35	0.63
ภายในกลุ่ม	832	462.19	0.56	
รวม	834	462.89		
25. การให้ความสนใจต่อการแต่งกายของ นักศึกษาอย่างจริงจัง ระหว่างกลุ่ม	2	32.50	16.25	26.54 **
ภายในกลุ่ม	832	509.33	0.61	
รวม	834	541.83		
26. การเข้มงวดเกี่ยวกับระเบียบวินัย ความ ประพฤติและกิริยามารยาทของนักศึกษา ระหว่างกลุ่ม	2	44.76	22.38	39.39 **
ภายในกลุ่ม	832	472.76	0.57	
รวม	834	517.52		

ตารางที่ 38 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
27. การสร้างบรรยากาศด้านวัฒนธรรมที่ดีใน สถานศึกษา เช่น การรักษาความสะอาด ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2 832 834	2.61 422.69 425.30	1.30 0.51	2.57
28. การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ของสถาบันเป็น แบบอย่างที่ดีในด้านความประพฤติ ความ เป็นผู้นำด้านวัฒนธรรมและการอนุรักษ์ วัฒนธรรมของชาติ ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2 832 834	9.68 504.11 513.79	4.84 0.61	7.99**
29. การมีกฎข้อบังคับ คำขวัญหรือคติเตือนใจ ให้นักศึกษาร่วมมือกันยึดถือปฏิบัติ เช่น จงช่วยกันรักษาความสะอาด ฯลฯ ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2 832 834	12.07 497.66 509.73	6.04 0.60	10.09**

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 38 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังของ
สถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่มีต่อการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ ระหว่างผู้บริหาร
อาจารย์และนักศึกษานั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กิจกรรม และกิจกรรมค้ำนโยบายและวิธีดำเนินงาน 4 กิจกรรม

จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffé-Test)
ดังแสดงในตารางที่ 39-50

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติในการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
	3.89	3.75	3.59
ผู้บริหาร	3.89	-	0.14**
อาจารย์	3.75	-	0.16**
นักศึกษา	3.59	-	-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 39 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติในการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการเน้นให้มีการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องในการเรียนการสอน

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
	4.25	4.11	3.94
ผู้บริหาร	4.25	-	0.31 **
อาจารย์	4.11	-	0.17 **
นักศึกษา	3.94	-	-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 40 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการเน้นให้มีการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องในการเรียนการสอน ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 41 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่
 ภาควิชาในด้านการสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดตั้งชุมนุม
 หรือชมรมเพื่อการทำนุบำรุงส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ค่าเฉลี่ย	4.18	4.10	3.81
ผู้บริหาร	4.18	-	0.37**
อาจารย์	4.10	-	0.29**
นักศึกษา	3.81	-	-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 41 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่ภาควิชาใน
 ด้านการสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดตั้งชุมนุมหรือชมรมเพื่อทำนุบำรุง
 ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์
 กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับ
 อาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านกำรสนับสนุนและเผยแพร่กิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมผ่านทางวิทยุหรือโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
	3.31	3.35	3.53
ผู้บริหาร	-	0.04	0.22
อาจารย์		-	0.18*
นักศึกษา			-

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 42 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านกำรสนับสนุนและเผยแพร่กิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมผ่านทางวิทยุหรือโทรทัศน์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการนำกระบวนการต่าง ๆ มาใช้ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติแก่บุคคลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ค่าเฉลี่ย	3.28	3.24	3.45
ผู้บริหาร	3.28	-	0.17
อาจารย์	3.24	-	0.21**
นักศึกษา	3.45	-	-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 43 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการนำกระบวนการต่าง ๆ มาใช้ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติแก่บุคคลทั่วไป ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย			
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	
	3.01	3.27	3.49	
ผู้บริหาร	3.01	-	0.26	0.48**
อาจารย์	3.27	-	0.22	**
นักศึกษา	3.49	-	-	

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 44 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเผยแพร่วัฒนธรรมระหว่างหน่วยงานและสถาบันอื่น

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ค่าเฉลี่ย	3.17	3.36	3.48
ผู้บริหาร	3.17	-	0.31**
อาจารย์	3.36	-	0.12
นักศึกษา	3.48	-	-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 45 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเผยแพร่วัฒนธรรมระหว่างหน่วยงานและสถาบันอื่นระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ และอาจารย์กับนักศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความถี่เห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการสนับสนุนให้มีการผลิตงานศิลปะหัตถกรรมต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย			
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	
	3.10	3.33	3.54	
ผู้บริหาร	3.10	-	0.23	0.44 **
อาจารย์	3.33	-	0.21	**
นักศึกษา	3.54	-	-	

** $p < 0.01$

จากตารางที่ 46 แสดงว่า ความถี่เห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการสนับสนุนให้มีการผลิตงานศิลปะหัตถกรรมต่าง ๆ ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์มีความถี่เห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการให้กำลังใจต่อการแต่งกายของนักศึกษาอย่างจริงจัง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
		4.19	4.17	3.78
ผู้บริหาร	4.19	-	0.02	0.41**
อาจารย์	4.17		-	0.39**
นักศึกษา	3.78			-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 47 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการให้กำลังใจต่อการแต่งกายของนักศึกษาอย่างจริงจัง ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่มของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการเข้มงวดเกี่ยวกับระเบียบวินัย ความประพฤติ และกิจกรรมรายทของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ค่าเฉลี่ย	4.25	4.24	3.78
ผู้บริหาร	4.25	-	0.47**
อาจารย์	4.24	-	0.46**
นักศึกษา	3.78	-	-

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 48 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการเข้มงวดเกี่ยวกับระเบียบวินัย ความประพฤติและกิจกรรมรายทของนักศึกษาระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการสนับสนุนให้ครูอาจารย์ของสถาบันเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความประพฤติ ความเป็นผู้นำด้านวัฒนธรรมและการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ค่าเฉลี่ย	4.35	4.14	3.99
ผู้บริหาร	4.35	-	0.36**
อาจารย์	4.14	-	0.15*
นักศึกษา	3.99	-	-

* $P < 0.05$

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 49 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการสนับสนุนให้ครูอาจารย์ของสถาบันเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความประพฤติ ความเป็นผู้นำด้านวัฒนธรรมและการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติ ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการมีกฎข้อบังคับ ค่าขวัญ หรือคติเตือนใจให้นักศึกษาร่วมมือกันยึดถือปฏิบัติ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
ค่าเฉลี่ย	4.40	4.18	4.01
ผู้บริหาร	4.40	-	0.39**
อาจารย์	4.18	-	0.17*
นักศึกษา	4.01	-	-

* $P < 0.05$

** $P < 0.01$

จากตารางที่ 50 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการมีกฎข้อบังคับ ค่าขวัญหรือคติเตือนใจให้นักศึกษาร่วมมือกันยึดถือปฏิบัติ ระหว่างผู้บริหารกับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสุ่มสัมภาษณ์บุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับงานด้านวัฒนธรรมไทยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 5 แห่ง แยกออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ สถาบันอุดมศึกษาส่วนกลาง ได้แก่ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนภูมิภาค ได้แก่ มหาวิทยาลัยพายัพ และวิทยาลัยทอผ้า (รายชื่อของผู้ให้สัมภาษณ์อยู่ในภาคผนวก ก) ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้ คือ

ก. คำแนะนำเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติและการทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้กำหนดนโยบายด้านนี้ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างแน่ชัดในเรื่องของการปลูกฝัง ส่งเสริมความประพฤติ มีระเบียบวินัยและการแต่งกายที่ถูกต้องของนักศึกษา ในเรื่องของการเรียนการสอน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกือบทุกแห่งจะสนับสนุนให้มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและสนับสนุนการแต่งตำราวิชาการเป็นภาษาไทยด้วย นอกจากนี้ในค่านิยมของกิจกรรมทางวัฒนธรรมซึ่งกำหนดไว้เป็นโครงการประจำปีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่ง ได้แก่ ประเพณีไหว้ครู และการจัดพิธีสำคัญทางพุทธศาสนาในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา และวันอาสาฬหบูชา

ข. ค่านิยมและวิธีดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของชาติของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีวิธีการแตกต่างกันออกไป แบ่งออกได้เป็นด้าน ๆ ดังนี้

1. ด้านการจัดพิธีสำคัญทางศาสนา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่งจะจัดพิธีทางศาสนาขึ้นในวันสำคัญทางศาสนา เช่น มีการทำบุญตักบาตรในเวลาเช้า การเวียนเทียนในเวลาค่ำ นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่งยังได้จัดให้มีขบวนแห่และประกวดเทียนพรรษา และการฟังพระธรรมเทศนาอีกด้วย วันสำคัญทางพุทธศาสนาดังกล่าว ได้แก่ วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา

2. ด้านการจัดงานและเทศกาลประจำท้องถิ่น สถาบันอุดมศึกษา

เอกชนส่วนภูมิภาคทั้งสองแห่งจะมีกิจกรรมร่วมกับจังหวัดและวัดในการจัดงานและเทศกาลประจำปี เช่น จัดให้มีการรณรงค์คำขวัญในเทศกาลสงกรานต์ จัดการแสดงศิลปวัฒนธรรมระหว่างภาคและงานวันเกษตรที่ราบสูง งานประเพณีบุญบั้งไฟ

3. ด้านการส่งเสริมวิชาการด้านวัฒนธรรม ซึ่งจัดในรูปแบบของนิทรรศการ สามารถแยกออกได้เป็นดังนี้ คือ

ก) นิทรรศการเกี่ยวกับวันเทศกาลประจำปี เช่น นิทรรศการวันลอยกระทง นิทรรศการวันขึ้นปีใหม่

ข) นิทรรศการเกี่ยวกับวันสำคัญประจำปี เช่น นิทรรศการวันพืชมงคล นิทรรศการวันแม่แห่งชาติ นิทรรศการวันเฉลิมพระชนมพรรษา

ค) นิทรรศการเพื่อระลึกถึงบุคคลสำคัญของชาติ เช่น นิทรรศการวันปิยมหาราช นิทรรศการวันสุนทรภู่

ง) นิทรรศการด้านวัฒนธรรมทางภาษา เช่น นิทรรศการ 700 ปีลายสือไทย นิทรรศการอักษรล้านนาไทย

4. ด้านกีฬาและนันทนาการ จัดเป็นกิจกรรมในแต่ละปีการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่ง โดยแต่ละแห่งจะมีกีฬาประเพณีของสถาบัน เช่น กีฬาน้องใหม่ กีฬาสี กีฬาอุดมศึกษา กีฬาอุดมศึกษาเอกชน

5. ด้านการส่งเสริมภาษาไทย วรรณกรรมไทย มักจัดควบคู่ไปกับวันเทศกาลเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ ได้แก่ วันสุนทรภู่ วันพืชมงคล วันแม่แห่งชาติ โดยจัดให้มีการประกวดหรือกรองในหัวข้อต่าง ๆ แข่งขันการอ่านทำนองเสนาะ

6. ด้านกิจกรรมวัฒนธรรมสัญจร ซึ่งถือเป็นกิจกรรมที่นำออกเผยแพร่ ได้แก่ คอนเสิร์ต นาฏศิลป์ การแสดงการละเล่นพื้นเมือง ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนภูมิภาคจะมีการจัดกิจกรรมด้านนี้มากกว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนกลาง นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่งยังจัดทำหนังสือและเอกสารออกเผยแพร่ในบางโอกาสอีกด้วย

7. ด้านการประสานงาน ร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเนื่องในโอกาสพิเศษ เช่น

เนื่องในวันปิยมหาราช วันเฉลิมพระชนมพรรษา งานประเพณีท้องถิ่น โดยจัดกิจกรรมตามคำเชิญชวนของรัฐบาลและของท้องถิ่นด้วย นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่งยังมีการประสานงาน ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยของรัฐในเรื่องของกิจกรรมทางศาสนา ได้แก่ การอุปสมบทหมู่ตามโครงการธรรมทายาท

8. ด้านการจัดบุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไปปฏิบัติงานหรือประชุมอบรม สัมมนา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในส่วนภูมิภาคได้ดำเนินการด้านนี้ด้วย เช่น การสัมมนาเรื่อง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอีสานใต้ การประชุมทางวิชาการไทยคดีศึกษา เป็นต้น

ก. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานทางวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สรุปได้ดังนี้ คือ

1. ปัญหาค่านิยมประมาดเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่งประสบปัญหาในการขาดงบประมาณที่จะเอื้ออำนวยให้การปฏิบัติงานตามโครงการเกี่ยวกับวัฒนธรรมเป็นไปอย่างสมบูรณ์

2. ปัญหาการขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจมาดำเนินการเกี่ยวกับวัฒนธรรม ส่วนบุคคลที่มาดำเนินงานด้านนี้ส่วนใหญ่มีหน้าที่ประจำอยู่แล้ว คือ งานสอน จึงไม่สามารถอุทิศตนและเวลาเพื่อปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรมได้เต็มที่

3. ปัญหาทัศนคติและความคิดเห็นของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจขอบข่ายของวัฒนธรรม และบางส่วนเข้าใจว่าเป็นหน้าที่เฉพาะของหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงวัฒนธรรมไทยเท่านั้น จึงมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม เพราะเห็นว่ากิจกรรมด้านนี้ทำให้เสียเวลาการเรียนการสอน เป็นการฟุ่มเฟือย เป็นสิ่งล้าสมัย นอกจากนี้นักศึกษาส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมักไม่เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมไทย จึงไม่ค่อยให้ความสนใจเท่าที่ควร เช่น แม้จะมีการบรรจุวิชาวัฒนธรรมไทยไว้เป็นวิชาพื้นฐานทั่วไปแล้วก็ตาม แต่นักศึกษามักไปให้ความสนใจกับวิชาที่เป็นวิชาหลักเสียมากกว่า

4. ปัญหาการดำเนินงานทางวัฒนธรรมไทยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่งเป็นไปที่ยาก ทั้งนี้เพราะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่งจะดำเนินการ

สอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด และบางแห่งก็เป็นสถาบันที่ได้รับการสนับสนุนจากสภา
คริสต์จักรทั้งค่านทุนและผู้ก่อตั้ง

5. ปัญหาในเรื่องของการเพิ่มพูนศักดิ์ศรีและพัฒนาตนเองในด้านความรู้
ทางวิชาการให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่มุ่ง
เน้นวิชาการเป็นหลักใหญ่ ทำให้การส่งเสริมวัฒนธรรมไทยมีน้อย

ก. ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ควรร่วมมือกันทุกฝ่ายทั้งภาค
รัฐบาล เอกชน บุคคล สถาบัน หุกระต๊ับ ควรดำเนินการอย่างจริงจัง ต่อเนื่องและ
เพิ่มมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ โดยรัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนกิจกรรม
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนบ้าง

2. วิธีการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมไทย ควรจัดดำเนินการในรูปแบบ
ต่าง ๆ เช่น จัดนิทรรศการทางวิชาการ จัดตั้งศูนย์วัฒนธรรม จัดทัศนศึกษา มี
บรรจุเนื้อไว้ในหลักสูตร จัดอภิปราย บรรยาย อบรม ออกเอกสารสิ่งพิมพ์ ฯลฯ

3. การจัดกิจกรรมเพื่อให้บุคคลเกิดสำนึกและเรียนรู้วัฒนธรรมไทยนั้น
ส่วนหนึ่งเห็นว่า ควรบังคับก่อนเพื่อให้เกิดความเคยชิน อีกส่วนหนึ่งมีความเห็น
ว่าไม่สมควรบังคับ